ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • КВІТЕНЬ 2014

Ліягона

Радість і вдячність за воскреслого Спасителя, с. 16

П'ять способів іти за пророком, с. 22

Благословення священства доступні всім, сс. 46, 50, 53, 54, 60

“Чи ж жінка забуде своє немовля, щоб не пожаліти їй сина утроби своєї? Та коли б вони позабували, то Я не забуду про тебе! Отож, на долонях Своїх тебе вирізьбив Я”.

Ісая 49:15–16

Ліягона, квітень 2014

16

ПОСЛАННЯ

4 **Послання Першого Президентства: Надійний якір**
Президент Дітер Ф. Ухтдорф

7 **Послання візитного вчителювання: Божественна місія Ісуса Христа: Спаситель і Викупитель**

СТАТТІ

12 **Ми—руки Господа**
Ніл К. Ньюелл
Святі в Бразилії, Еквадорі, на Філіппінах та в Росії показують, що означає служити тим, хто в нужді.

16 **Особливі свідки свідчать про живого Христа**
Члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів свідчать про Спасителя.

22 **Ідіть за пророком**
Старійшина Уільям Р. Уолкер
Нам слід засвоїти ці п'ять уроків з особистого прикладу Президента Томаса С. Монсона.

26 **Піонери в кожній країні: Філіппіни: духовна сила на островах моря**
Незважаючи на природні катаклізми і економічні труднощі на Філіппінах святі стали свідками надзвичайного зростання в цій країні.

32 **Як використовувати план спасіння, щоб відповідати на запитання**
Ларене Портер Гант
План спасіння може допомагати нам давати відповіді на основоположні питання життя.

РУБРИКИ

8 **Старозавітні пророки: Мойсей**

10 **Наші домівки, наші сім'ї: Сім днів до Великодня**

36 **Голоси святих останніх днів**

80 **До нових зустрічей: Знайти надію на майбутнє**
Стен Пагслі

НА ОБКЛАДИНЦІ
Перша сторінка обкладинки: *Біля гробниці,* художник Дж. Кірк Річард, копіювання заборонено. Друга сторінка обкладинки: фотоілюстрація Джона Лука.

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

40 **Якщо ваше око єдиноспрямоване до Моєї слави**
Кетрін Нельсон і Хейді Мак-Конкі
Щоб бути скромною людиною, недостатньо лише носити відповідний одяг.

44 **Профілі дорослої молоді: Навернення і жертвування у Фінляндії**
Меліса Зентено

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: які її улюблені речі?

МОЛОДІ

46 **Чоловіки й жінки в роботі Господа**
Старійшина М. Рассел Баллард
Як чоловіки, так і жінки повинні зрозуміти ці істини стосовно ролі жінок у Божому царстві.

50 **Готуватися, щоб служити, служити, щоб підготуватися**
Девід Л. Бек
Ваше служіння в Аароновому священстві встановить для вас норми на все життя. Тут ви дізнаєтеся, як.

53 **Сила благословляти всіх людей**

54 **Принести благословення священства у вашу домівку**
Бонні Л. Оскарсон
Якою б не була ваша стать чи ситуація у сім'ї, ви можете запрошувати силу священства, аби благословляти свою сім'ю.

56 **Впевненість, яку дає гідність**
Старійшина Джеффрі Р. Холланд
Якщо вас попросили застосувати священство, чи впевнені ви, що можете на це відгукнутися?

60 **Ворота й шлях**
Тут ідеться про те, як священство може допомагати вам повернутися до Небесного Батька.

62 **Запитання і відповіді**
Що мені слід робити, якщо у школі починається обговорення теми, яка суперечить євангельським вченням, наприклад, аборти?

64 **Істина чи помилка?**
Девід А. Едвардс
Дайте відповіді на запитання вікторини і дізнайтеся більше, як Сатана обманює нас.

ДІТЯМ

67 **"Це ж так легко, дідусю!"**
Старійшина Енріке Р. Фалабелла
Ракель не думала, що була достатньо дорослою, аби читати Книгу Мормона.

68 **Обіцяння Портера**
Керол М. Стівенс
Портер дотримувався своїх завітів—і навіть не знав про це!

70 **Початкове товариство вдома: Сім'я є центральною в плані Небесного Батька**
Джен Тейлор

72 **Чудова ідея**

73 **Зсунути камінь**
Старійшина Теренс М. Вінсон
Господь хоче допомогти нам у вирішенні проблем—навіть маленьких.

74 **Друзі зі всього світу: Я—Дрія, з Філіппін**

76 **Для молодших дітей**

81 **Портрет пророка: Говард В. Хантер**

КВІТЕНЬ 2014, ТОМ 17, НОМЕР 4
ЛІЯГОНА 10984 192
Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Томас С. Монсон, Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф
Кворум Дванадцятьох Апостолів: Бойд К. Пекер, Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз, Джеффрі Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Todd Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен
Редактор: Крейг А. Кардон
Консультанти: Хосе Л. Алонсо, Мервін Б. Арнольд, Шейн М. Боуен, Стенлі Г. Елліс, Крістоффель Голден
Головний директор: Девід Т. Ворнер
Директор з питань підтримки сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон
Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг
Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон
Головний редактор: Р. Вел Джонсон
Помічник головного редактора: Раян Карр
Редколегія: Сюзен Барретт, Бріттані Бетті, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Мінді Рей Фрідмен, Лорі Фуллер, Гарретт Х. Графф, Ларен Портер Гонт, Дженіфер Грейс Джоунс, Майкл Р. Морріс, Саллі Джонсон Одекірк, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборо, Річард М. Ромні, Пол Ванденберге, Марісса Віддісон
Головний директор художнього відділу: Дж. Скотт Кнудсен
Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон
Дизайнери: Дженетт Ендрюз, Фей П. Андрус, Менді М. Бентлі, С. Кімболл Ботт, Томас Чайлд, Нейт Джайнс, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Марк В. Робінсон, Брет Тир, К. Ніколь Уолкенхорст
Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он
Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс
Склад видавництва: Кевін С. Бенкс, Конні Боуторп Брідж, Джулі Бурдетт, Брайан В. Джіджі, Деніс Кірбі, Джинні Дж. Нільсон, Гейл Тейт Рафферті
Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін
Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік
Відповідальний за розповсюдження: Стівен Р. Крістіансен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською, китайською (спрощеною), латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2014 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено. Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо інше не зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторських прав звертайтеся до Офісу інтелектуальної власності за адресою: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2014 Vol. 17 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, `P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось два приклади:

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ ДЕВІДА СТОКЕРА

"Сім днів до Великодня", с. 10, і **"Особливі свідки свідчать про живого Христа",** с. 16: ви можете скористатися матеріалами цих статей, щоб проводити щоденні духовні заходи за тиждень до Великодня. Починаючи з неділі за тиждень до Великодня читайте свідчення Першого Президентства на с. 17 і виконуйте настанови з вправи "Сім днів до Великодня". Кожного наступного дня читайте свідчення двох апостолів і скористайтеся Писаннями, піснями чи вправою із статті "Сім днів до Великодня", щоб поділитися посланням зі своєю сім'єю. У день Великодня ви можете переглянути відео на біблійну тему "Він воскрес" на сайті lds.org/bible-videos (доступно кількома мовами).

"Це ж так легко, дідусю!" с. 67: Після прочитання цієї статті ви також можете скористатися своїм секундоміром! Ви можете прочитати сторінку із Книги Мормона всією сім'єю і засікти час, щоб побачити, скільки вам його знадобиться. Взявши цей час за основу, підрахуйте, скільки часу вам потрібно, щоб прочитати Книгу Мормона всією сім'єю. Ви можете поставити за мету читати Книгу Мормона разом. Вам буде легше досягнути мети, якщо ви складете для цього розклад, наприклад, запланує читати щодня в один і той самий час.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК ЦЬОГО НОМЕРУ

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Благоговіти, *76*
Благополуччя, *12, 36*
Великдень, *10, 16*
Генеральна конференція, *4*
Жінки, *46*
Завіти, *68*
Індивідуальна цінність, *7, 12*
Історія Церкви, *26*
Ісус Христос, *4, 7, 10, 16, 76*
Книга Мормона, *67*
Місіонерська робота, *26, 62*
Мова, *40*
Монсон, Томас С., *22*
Навернення, *26, 44*
Надія, *80*
План спасіння, *32, 37, 39, 70*
Приклад, *22*
Проникливість, *64*
Пророки, *8, 22*
Свідчення, *62*
Священство, *46, 50, 53, 54, 56, 60*
Сім'я, *46, 50, 54, 70*
Скромність, *40*
Служіння, *12, 36, 38, 50*
Спокута, *7, 10, 16, 32, 76*
Старий Завіт, *8*
Сум, *37, 39*
Хантер, Говард В., *81*
Храми, *26, 44*

Президент Дітер Ф. Ухтдорф
Другий радник у Першому Президентстві

НАДІЙНИЙ якір

Не так давно мені випала нагода плисти на великому кораблі уздовж дивовижних берегів Аляски, США. Готуючи корабель до того, щоб зупинитися на ночівлю у віддаленій недоторканій бухті, капітан ретельно оглянув місцевість та обставини, такі як послідовність припливів, глибину вод та відстань до небезпечних перепон. Коли він був задоволений всіма факторами, то кинув якір, аби корабель перебував у безпеці і якір був надійно закріплений, таким чином даючи пасажирам можливість милуватися дивовижною красою Божих творінь.

Коли я дивився на берег, то почав розуміти, що найлегший подих вітерця і підводні течії спричиняють ледь помітний рух корабля. Однак корабель надійно і незмінно тримався меж кола, величина якого визначалася довжиною якірного ланцюга і міцністю якоря.

Капітан не залишив якір на кораблі, оскільки не збирався кинути його лише у випадку наближення шторму. Ні, він поставив судно на якір у вигляді запобіжного заходу, таким чином захистивши корабель від просування до ненадійних вод або повільного дрейфування до мілини і в такий спосіб убезпечивши пасажирів та команду.

Поки я над цим розмірковував, мені спало на думку, що якщо це не сюжет для притчі, то я ніколи не був пілотом літака.

Навіщо нам якорі

Якір застосовують для того, щоб надійно і безпечно утримувати судно в бажаному місці або він допомагає тримати судно під контролем у погану погоду. Однак для досягнення цих важливих цілей не достатньо лише мати якір. Якір має бути масивним, надійним і належно використовуватися в правильний час у правильному місці.

Окремим людям і сім'ям також потрібні якорі.

Випробування може прийти як сильний шторм, щоб збити нас з курсу, загрожуючи розбити об скелі. Але іноді ми також опиняємося в небезпеці, коли все здається безпечним—вітер лагідним, а води спокійними. В дійсності, ми можемо опинитися у найбільшій небезпеці, коли спокійно дрейфуємо, і рух настільки слабкий, що ми майже його не помічаємо.

Євангелія—це наш якір

Якорі мають бути масивними, міцними й у робочому стані, щоб при потребі ними можна було скористатися. Крім того, вони мають прикріплятися до основи, яка здатна витримати натиск протилежних сил.

Звичайно ж, євангелія Ісуса Христа є таким якорем. Вона була приготована Творцем всесвіту для божественної мети й за планом має надавати безпеку та скерування Його дітям.

І, зрештою, що таке євангелія, як не Божий план, мета якого викупити Його дітей і повернути їх назад у Його присутність?

Знаючи, що за своєю природою все має властивість рухатися, ми повинні міцно закріпити свої якорі до каменя євангельської істини. Недопустимо, щоб вони легко могли опуститися до пісків гордині або ледь торкалися поверхні наших переконань.

У цьому місяці у нас є можливість почути голос Божих служителів на генеральній конференції Церкви. Їхні слова разом з Писаннями та спонуканнями Духа

є надійною скелястою основою вічних цінностей і принципів, за які ми можемо закріпити наші якорі так, щоб вони трималися міцно і непорушно серед труднощів та випробувань життя.

Пророк давнини, Геламан, навчав: "На камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так, свої стріли у вихорі, так, коли весь його град і його могутня буря вдарить по вас, воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти" (Геламан 5:12).

Цінність надійно закріплених якорів

Життя буде випробовувати наші якорі, спокушаючи дрейфувати. Однак якщо наші якорі правильно встановлені на скелястій основі нашого Викупителя, вони витримають, якою б не була сила вітру, швидкість припливу або висота хвиль.

Звичайно ж, наші кораблі не призначені для того, щоб постійно залишатися в бухті, а радше підняти якір і плисти життєвими морями. Однак це тема для іншої притчі.

А наразі мене втішає думка про те, що якір євангелії і камінь нашого Викупителя триматимуть нас стійко і непохитно.

Такий якір не дозволить нам дрейфувати до небезпеки й нещастя. Він дасть нам славетну можливість насолоджуватися незрівнянною красою мінливих та грандіозних краєвидів життя.

Життя—прекрасне й варте того, щоб його прожити. Вітер, буря й сильні течії можуть спокушати нас дрейфувати до небезпек, як бачених, так і небачених, однак євангельське послання і його божественна сила утримає нас на шляху, що поверне до безпечної гавані нашого Небесного Батька.

Тож давайте не лише *слухати* промови на квітневій генеральній конференції, але і *застосовувати* ці послання у нашому повсякденному житті як надійно закріплений якір.

Нехай Бог благословить і веде нас у цій значній та важливій справі! ■

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Ви можете обговорити важливість якоря у контексті подорожі сім'ї Легія морем до обіцяної землі (див. 1 Нефій 18). Ви можете звернути увагу на 1 Нефій 18:11–15: коли Нефія зв'язали, Ліягона перестала діяти і корабель понесло сильною бурею. Які наслідки ми можемо пожинати, якщо наш якір не тримається міцно за євангелію? Ви можете також звернути увагу на 1 Нефій 18:11–15: як ми можемо знайти безпеку, звернувшись до Спасителя.

ФОТОГРАФІЯ STOCKTREK IMAGES/THINKSTOCK

Конференція і я

Сара Дікс

Я звикла думати, що дні, коли проходила генеральна конференція, були довгими і нудними, але з часом я полюбила їх і чекала з нетерпінням. Дні проведення генеральної конференції можуть оновлювати наш духовний заряд, але ці почуття легко втратити, коли в понеділок ми повертаємося до повсякденного життя. Деякі з наступних ідей допомагали мені й надалі отримувати якнайбільшу користь від конференції.

Я готуюся до конференції, записуючи питання, а потім роблю нотатки, коли на запитання надходить відповідь. Після того я люблю завантажувати виступи й музику, що прозвучали на конференції, з сайту LDS.org на мій MP3 плеєр, аби мати змогу слухати промови або гімни, коли займаюся повсякденними справами. Я також люблю вивчати матеріали конференції, надруковані в *Ліягоні.* Я роблю підкреслення і нотатки на полях свого екземпляра журналу. Коли настає час наступної конференції, мій журнал ретельно вивчений. Час від часу ми з сім'єю вивчаємо виступи під час домашніх сімейних вечорів.

Треба докладати зусилля, щоб зберігати дух, який ми відчуваємо під час конференції, та продовжувати навчатися з послань, але це принесло мені великі благословення. Я здобула таку велику силу і скерування, коли потребувала їх, завдяки вивченню виступів з генеральної конференції, і я знаю, що ці виступи натхненні.

Автор живе в Торонто, Канада.

Встанови свій якір

Що утримуватиме твій якір на євангелії? Проведи лінію від мотузки в руках хлопчика до перерахованих президентом Ухтдорфом безпечних місць встановлення твого якоря.

ЗЛІВА: ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ РОБЕРТА КЕЙСІ; ІЛЮСТРАЦІЯ КЕТІ МАК-ДІ

З молитвою вивчіть цей матеріал і спробуйте зрозуміти, чим поділитися. Як розуміння життя і місії Спасителя збільшує вашу віру в Нього і благословляє тих, про кого ви піклуєтеся як візитна вчителька? Більш докладна інформація міститься на сайті reliefsociety.lds.org.

Божественна місія Ісуса Христа: Спаситель і Викупитель

Це одне з серії послань візитного вчителювання, де розповідається про різні аспекти місії Спасителя.

"Серед найважливіших титулів, які застосовуються до Ісуса Христа, є Викупитель,—сказав старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. — *Викупляти* означає сплатити за зобов'язанням чи сплатити борг. *Викупляти* також може означати визволяти або звільняти, сплативши за когось викуп. … Кожне з цих значень вказує на різні аспекти великого Викуплення, здійсненого Ісусом Христом через Його Спокуту, яка, за словами словника, призначена, щоб "звільнити від гріха та покарань за нього завдяки жертві, принесеній за грішника"[1].

Лінда К. Бертон, генеральний президент Товариства допомоги, сказала: "Небесний Батько … послав Свого Єдинонародженого і досконалого Сина страждати за наші гріхи, наші болі і за все, що здається несправедливим у нашому особистому житті.

… Одна жінка, на долю якої випали роки випробувань і смутку, розповідала крізь сльози: "Я зрозуміла, що схожа на стару 20-доларову банкноту—зім'яту, надірвану, брудну, зі слідами недбалого поводження і подряпин. Але … я залишаюся 20-доларовою банкнотою". Ця жінка знає, що вона … є для [Бога] достатньо цінною, аби Він послав Свого Сина викупити її, саме її. Кожна сестра у Церкві має знати те, що знає ця жінка"[2].

ЖИВА ВОДА, ХУДОЖНИК ГОВАРД ЛАЙОН

З Писань

2 Нефій 2:6; Геламан 5:11–12; Мойсей 1:39

ПОСИЛАННЯ

1. Д. Тодд Крістофферсон, "Викуплення", *Ліягона,* трав. 2013, сс. 109–112.
2. Лінда К. Бертон, "Чи закарбована у наших серцях віра в Спокуту Ісуса Христа?", *Ліягона*, лист. 2012, с. 114.

Що я можу зробити?

1. Як ми можемо виявляти вдячність Спасителеві і Викупителеві, Ісусу Христу?
2. Як ми можемо стати причасниками благословень викупительної жертви нашого Спасителя у своєму житті?

Віра, сім'я, допомога

З нашої історії

У Новому Завіті міститься розповідь про жінок, які виявляли віру в Ісуса Христа, засвоїли Його вчення і жили за ними та свідчили про Його служіння, дива і велич.

Ісус сказав жінці біля криниці:

"А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне.

Каже жінка до Нього: "Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла. …

Я знаю, що прийде Месія, що зветься Христос,—як Він прийде, то все розповість нам".

Промовляє до неї Ісус: "Це Я, що розмовляю з тобою".

Покинула жінка тоді водоноса свого" і свідчила всьому місту про Нього. (Див. Іван 4:6–30).

МОЙСЕЙ

"Мойсей був таким великим, що навіть Христа називають Пророком, подібним до цього стародавнього провідника ізраїльтян"[1].—Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі (1915–1985), Кворум Дванадцятьох Апостолів

Я народився у Єгипті в той час, коли мій народ, ізраїльтяни, були в рабстві. Наляканий збільшенням кількості рабів-ізраїльтян фараон наказав, щоб усіх ізраїльських хлопчиків вбивали при народженні. Аби захистити, моя мати переховувала мене три місяці після народження, а потім поклала у кошик серед заростей очерету в ріці Ніл. Дочка фараона знайшла мене і виховала, як свого сина[2].

Коли я став дорослим, то залишив Єгипет і оселився в мідіянськім краї. Там я знайшов прихильність Їтро, пастуха і священика, й одружився на його дочці Ціппорі. Від Їтро я отримав Мелхиседекове священство[3].

Одного разу, коли я пас отару Їтро, Господь явився мені у палаючому кущі й покликав мене визволити дітей ізраїльських з рабства[4].

Я повернувся до Єгипту і сказав фараонові, що він має звільнити Господній народ, але натомість фараон збільшив їхні тягарі. Господь насилав на єгиптян кілька кар, однак фараон закам'янів серцем і продовжував відмовлятися відпустити ізраїльтян. Остання кара полягала в тому, що ангел-руйнівник убив першонародженого сина в кожній єгипетській сім'ї. Ізраїльтяни захистилися від ангела-руйнівника, побризкавши одвірки дверей кров'ю безвадного ягняти і залишаючись у домівках. З моєю допомогою Господь запровадив свято Пасхи як обряд, щоб допомагати ізраїльтянам згадувати це диво кожного року[5].

Ця остання кара змусила фараона піти на поступку і відпустити ізраїльтян. Однак потім фараон закам'янів серцем і послав свою армію наздогнати ізраїльтян, які вже вирушили в дорогу. Господь благословив мене силою розділити Червоне море, і ми втекли суходолом, у той час як море затопило армію фараона[6].

МОЙСЕЙ В ОЧЕРЕТІ © PROVIDENCECOLLECTION; *МОЙСЕЙ РОЗДІЛЯЄ ЧЕРВОНЕ МОРЕ,* ХУДОЖНИК РОБЕРТ Т. БАРРЕТТ; *МОЙСЕЙ І ПЛАСТИНИ,* ХУДОЖНИК ДЖЕРРІ ХАРТСОН; *МОЙСЕЙ ПОКЛИКАЄ ААРОНА ДЛЯ СЛУЖІННЯ,* ХУДОЖНИК ГАРРІ АНДЕРСОН; *МОЙСЕЙ І МІДЯНИЙ ЗМІЙ,* ХУДОЖНИК ДЖУДІТ А. МЕР

Потім Господь вів нас через пустелю, йдучи хмарою вдень і стовпом вогню вночі. Він давав нам воду, манну і перепелиць[7].

Я зійшов на гору Сінай, де перебував 40 днів, і отримав 10 заповідей від Господа. Коли я повернувся з гори, ізраїльтяни відвернулися від Бога і зробили золоте теля для поклоніння. Вони більше не були гідні отримати закон, який мені дав Бог, тож я розбив пластини, на яких було вигравіювано закон. Я повернувся на гору, де Господь дав мені менший закон, який названо моїм іменем—закон Мойсея[8].

У пустині Господь відкрив мені план побудови скинії, тобто переносного храму. Ми носили скинію з собою під час мандрувань, аби мати змогу в ній поклонятися. У скинії народ отримував обряди, а я розмовляв з Господом "лице в лице, як говорить хто до друга свого"[9]. Господь також показав мені, як виготовити ковчег заповіту, священну реліквію, яка знаходилася у Святому святих, найсвященнішій частині скинії[10].

Коли Господь наслав "огнистих зміїв", щоб покарати ізраїльтян, мені було дано наказ зробити мідяного змія і підняти його на жердині, аби той, кого було покусано зміями, міг подивитися на нього і уздоровитися. Але через свою гордовитість і простоту завдання багато людей не подивилися і тому загинули[11].

Господь змусив ізраїльтян блукати пустинею 40 років, перш ніж дозволив їм увійти до обіцяної землі[12]. Я не увійшов, але мене було "забрано Духом" до Господа[13]. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Брюс Р. Мак-Конкі, *Mormon Doctrine,* 2nd ed. (1966), 515; див. також Повторення закону 18:15–19.
2. Див. Вихід 1; 2:1–10.
3. Див. Вихід 2:11–22; Учення і Завіти 84:6.
4. Див. Вихід 3; 4:1–17.
5. Див. Вихід 5–12; Єзикіїль 45:21.
6. Див. Вихід 14.
7. Див. Вихід 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7.
8. Див. Вихід 24:18; 31:18; 32; 34.
9. Вихід 33:11.
10. Див. Вихід 25–29; 40:21.
11. Див. Числа 21:6–9; 1 Нефій 17:41; Алма 33:19–20.
12. Див. Числа 14:33–34.
13. Алма 45:19.

КОРОТКІ ФАКТИ: МОЙСЕЙ

Що було написано Мойсеєм: крім Книги Мойсея у Дорогоцінній Перлині Мойсей є автором п'яти книг у Біблії: Буття, Вихід, Левит, Числа і Повторення закону.

Доземна роль: був обраний головувати над одним з розподілів (див. Авраам 3:22–23)

Земні ролі: вивів ізраїльтян з Єгипту, отримав закон на горі Сінай (див. Вихід 12; 20)

Післяземні ролі: явився на горі Переображення, передаючи ключі священства Петру, Якову та Івану (див. Путівник по Писаннях, "Переображення", scriptures.lds.org); явився у Кертлендському храмі в Огайо, США, 3 квітня1836, відновивши Джозефу Сміту ключі збирання Ізраїля (див.УЗ 110:11)

СІМ ДНІВ ДО ВЕЛИКОДНЯ

Разом зі своєю сім'єю ти можеш дізнатися, що робив Ісус, коли жив на землі. Почни в неділю, за тиждень до Великодня. Кожного дня читай уривки з Писань, виконуй завдання або співай вказану пісню (чи іншу пісню на цю тему). Потім виріж і приклей у вільному місці зображення Ісуса, що відповідає історії з Писань. Коли всі місця будуть заповнені, то настане Великдень! ■

ДЕНЬ 1 Небесний Батько послав Свого сина Ісуса Христа народитися на землі.
- Лука 2:4–7
- "Живіть, як Син" (*Збірник дитячих пісень,* с. 20).

ДЕНЬ 2 Ісус колись був дитиною. Ми можемо бути схожими на Нього, будучи хорошими і добрими.
- Лука 2:40, 52
- "Ісус теж був дитям малим" (*Збірник дитячих пісень,* с. 34).

ДЕНЬ 3 Ісус дотримувався всіх заповідей Небесного Батька, у тому числі заповіді христитися.
- Матвій 3:13–17
- " Я хочу бути чистим" (*Збірник дитячих пісень,* с. 53).

ДЕНЬ 4 Ісус здійснив багато чудес: Він зцілював хворих, допомагав сліпим прозрівати і втихомирював бурю.
- Марк 4:36–39
- "Розкажи про Ісуса мені", (*Збірник дитячих пісень,* с. 36).

ІЛЮСТРАЦІЇ БЕТ М. УІТТЕКЕР

ДЕНЬ 5

Під час останньої вечері Ісус попросив Своїх учнів прийняти причастя, щоб пам'ятати Його. Коли ми кожного тижня причащаємося, ми також можемо пам'ятати про Спасителя.

- Лука 22:19–20
- Поговори зі своїми батьками про те, що ти можеш робити, аби думати про Ісуса під час причастя цієї неділі.

ДЕНЬ 6

Оскільки Небесний Батько та Ісус люблять нас, Ісус прийшов на землю, щоб постраждати за наші гріхи, щоб ми могли отримати прощення і повернутися до Небесного Батька.

- Лука 22:41–44
- Що ти сьогодні можеш робити, аби показати Ісусу, що ти вдячний за Його жертву?

ДЕНЬ 7

Після триденного перебування в гробниці Ісус воскрес. Оскільки Він воскрес, ми також можемо воскреснути.

- Іван 20:15–17
- Лука 24:36–40
- "Чи правда, що Ісус живий?" (*Збірник дитячих пісень*, с. 45).

Ви можете послухати пісні з цієї вправи на сайті lds.org/music.

ми — руки Господа

Розшукувати бідних і допомагати стражденним— ось що означає бути учнем Ісуса Христа.

Ніл К. Ньюелл
Служба благополуччя

На початку Великої депресії шість президентів колів з Долини Солоного озера зібралися разом, щоб об'єднати зусилля в подоланні бідності й голоду, які насувалися, як грозові хмари й загрожували стати нездоланною перепоною для багатьох членів Церкви[1]. Хоча економічна криза не обійшла нікого й ніде, у Юті вона відчувалася з особливою силою[2].

На той час провідники Церкви мали в своєму розпорядженні дуже мало, аби допомагати нужденним. Звичайно, вони могли використовувати пожертвування від посту, але хронічні потреби були більшими за ті, з якими їм доводилося коли-небудь стикатися. Під керівництвом Верховного єпископату на початку 1900-х років було засновано Бюро з працевлаштування "Дезерет". Але воно не було належним чином облаштоване, щоб справлятися з такою широкомасштабною проблемою.

Ці шість провідників священства знали, що вони не можуть чекати, якщо люди в їхніх шести колах потребують допомоги. Їм треба було вдатися до негайних дій. Тож вони зайнялися працевлаштуванням людей. Ці президенти організували чоловіків і повезли їх у поля, де вони могли збирати врожай зернових. За роботу вдячні фермери щедро винагородили цих чоловіків зерном. Надлишок відвозився до комори й розподілявся між іншими голодуючими. Коли пожертвувань накопичилося більше, святі почали консервувати їжу, щоб зберігати її. Так було започатковано сучасну програму благополуччя.

Через 80 років сучасні провідники Церкви по всьому світу дивляться на свої зібрання й відчувають таку ж рішучість допомагати тим, хто в нужді.

У жовтні 2011 року на генеральній конференції президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, сказав: "Надто часто ми помічаємо потреби оточуючих нас, сподіваючись, що хтось якимось дивом з'явиться звідкілясь, аби ті потреби задовольнити. Можливо, ми чекаємо на експертів, які спеціалізуються на розв'язанні конкретних проблем. Якщо так, то ми обділяємо свого ближнього служінням, яке б могли надати, і обділяємо себе можливістю служити. І хоч немає нічого поганого в самих експертах, усе ж будьмо реалістами: їх ніколи не вистачить для вирішення всіх проблем. Натомість Господь дав нам Своє священство і Його організацію в кожній країні, де встановлено Церкву"[3].

Цей заклик до місцевих провідників і членів Церкви взятися до справи під натхненням Святого Духа спонукав багатьох людей по всьому світу, за словами президента Ухтдорфа, "визначитися"[4]. Вони закотили рукава

і вирішили “пам’ята[ти] в усьому бідних і нужденних, хворих і страждальців” (УЗ 52:40).

Еквадор

Єпископ Джонні Моранте у Гуаякілі, Еквадор, дивився на членів свого приходу, і на серці йому ставало все тяжче. Надто багато сімей не мало навіть найнеобхіднішого для життя. Він хотів їм допомогти, тож порадився з провідниками філії і звернувся з цим питанням до Господа.

Оскільки робочих місць у тому регіоні було мало, він почав працювати з групою, що складалася з 11 сестер, запропонувавши їм розглянути можливість започаткування малого бізнесу. Ці сестри помітили, що є потреба в якісних і недорогих засобах для прибирання, тож вони міркували, чи зможуть виготовляти й продавати такі засоби у своїй місцевості. Але як вони навчаться виготовляти такі засоби?

На той час єпископ Моранте дізнався, що у його приході є безробітна сестра, яка працювала фармацевтом. Коли 11 сестер запитали, чи не може вона їм допомогти, та з радістю навчила їх виготовляти надійні та якісні засоби.

Сестри склали бізнес-план, розділили територію на райони, де мала працювати кожна з них, обрали продукцію, яку вони будуть виготовляти, та розробили упаковку і ярлики.

За кілька місяців вони створили базу споживачів і отримували достатньо коштів, щоб вирватися з бідності й забезпечувати потреби своїх сімей.

Коли менеджери місцевої фармацевтичної компанії дізналися про це підприємство, їх зацікавила історія безробітної-фармацевта. Згодом вони провели з нею співбесіду й запросили очолити їхнє власне виробництво.

Росія

Галина Гончарова, яка служила істориком у Річному приході в Москві, Росія, посковзнулася на льоду і зламала обидві руки. Її відвезли до лікарні, де на руки наклали гіпс. Вона не могла самостійно ні їсти, ні одягатися. Вона не могли розчісувати волосся чи навіть відповідати на телефонні дзвінки.

Коли члени її приходу дізналися про те, що сталося, вони негайно ж відреагували. Носії священства дали їй благословення й разом із сестрами Товариства допомоги склали графік відвідувань цієї доброї сестри та надання їй допомоги.

Володимир Нечипоров, провідник місіонерської роботи в приході, сказав: “Ми пам’ятали виступ з генеральної конференції про статую Христа, у якої не було рук[5]. Під статуєю хтось розмістив табличку з написом: “Ви—мої руки”. Упродовж кількох тижнів, поки ця добра сестра була недієздатною, члени Річного приходу відчували себе причетними до цієї історії. Ми дійсно були її руками”.

Після того як Галина Гончарова посковзнулася і зламала свої руки, сестри Товариства допомоги стали її руками.

Філіппіни

Коли у 2011 році тропічний шторм Ваші вразив Філіппіни, той регіон постраждав від затоплення й сильного вітру. Було пошкоджено приблизно 41 тис. будинків і понад 1200 чоловік загинули.

Перед повінню Макс Сааведра, президент філіппінського колу Кагаян де Оро відчув спонукання створити в колі аварійну бригаду. Він організував комітети для

виконання різних завдань—від пошуку та порятунку до надання першої допомоги в забезпеченні продуктами, водою і одягом.

Коли рівень води понизився до безпечного рівня, провідники і члени Церкви мобілізувалися. Вони переконалися в безпеці кожного члена Церкви і оцінили збитки. Один член Церкви надав гумові човни для перевезення в безпечне місце тих членів Церкви, які опинилися в скрутному становищі. Будинки зборів були відкриті, надаючи притулок усім, хто мав потребу в продуктах, одязі, ковдрах і тимчасовому житлі. Був великий дефіцит чистої води, тож президент Сааведра зв'язався з місцевою установою, яка мала пожежну машину, і вони транспортували чисту воду до будинків зборів, які перетворилися на евакуаційні центри. Члени Церкви з медичною освітою надавали допомогу постраждалим.

Як тільки було встановлено місце знаходження всіх членів Церкви, президент Сааведра зі своєю командою відвідав інші евакуаційні центри в місті й запропонував допомогу. Вони привозили туди продукти й інші матеріали. Багато членів Церкви, хоча і втратили власні домівки, самовіддано служили іншим людям відразу ж після шторму. Коли дощі припинилися і земля висохла, волонтери з трьох колів за програмою Руки допомоги мормонів взялися до роботи, розвозячи необхідні припаси, а також допомагаючи в прибиранні.

Бразилія

У місті Сете-Лагос, Бразилія, є притулок для жінок з вадами, які постраждали від вживання наркотиків. Кожного дня вони боролися за виживання. У тих жінок була маленька піч, у якій вони випікали 30 паляниць хліба в день. Хоча жінки отримували певну допомогу від місцевої гуманітарної асоціації, у них ледве вистачало їжі, щоб прогодувати себе. Коли провідники Церкви з Бразильського колу Сете-Лагос дізналися про потреби цих жінок, то захотіли їм допомогти.

Вони поговорили з жінками про їхні потреби. Жінки розповіли, що якби вони могли випікати більше хліба, то не лише мали б змогу краще харчуватися, але і, можливо, продавати певну кількість хліба, щоб мати такий необхідний доход.

Провідники і члени Церкви працювали з місцевою військовою поліцією та місцевою школою, щоб покращити умови цих жінок. Завдяки матеріальній допомозі, наданій гуманітарною службою Церкви та волонтерами Церкви й громади, було створено нову пекарню—таку, яка дала можливість жінкам випікати 300 паляниць хліба щодня.

Завдяки отриманому прибутку жінки в пекарні змогли найняти свого першого працівника—одну з жінок притулку.

Робота за програмою благополуччя

Як і ті натхненні провідники Церкви, які жили багато десятків років тому і, спостерігаючи навколо себе велику нужду, не залишили її без уваги, провідники і члени Церкви по всьому світу в наш час роблять те ж саме у своїх регіонах і у свій спосіб.

Коли президент Ухтдорф звертався до Церкви на тему піклування про інших, він сказав: "Це не Господній спосіб—сидіти на березі річки й чекати, поки вона висохне, щоб перейти через неї. Господній спосіб—це зібратися разом, засукати рукави і йти працювати та збудувати міст або зробити човен, щоб подолати води наших труднощів"[6].

Розшукувати бідних і допомагати стражденним—ось що означає бути учнем Ісуса Христа. Це робота, яку виконував Сам Ісус Христос, коли служив людям у Свій час. "Ця робота надання допомоги в Господнійспосіб—не є ще одним пунктом у каталозі програм Церкви,—сказав на закінчення президент Ухтдорф.— Її не можна ігнорувати або відкладати на потім. Для нашої доктрини вона є центральною, вона є самою суттю нашої релігії"[7]. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Четверо з цих президентів колів—Х'ю Б. Браун, Гарольд Б. Лі, Генрі Д. Мойл і Меріон Дж. Ромні—пізніше були покликані апостолами, і всі четверо пізніше служили у Першому Президентстві Церкви. Гарольд Б. Лі став 11-м Президентом Церкви.
2. У 1930 році Юта займала друге місце по рівню безробіття в США. Див. Garth L. Mangum and Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990* (1993), 95.
3. Дітер Ф. Ухтдорф, "Допомагаючи у Господній спосіб", *Ліягона,* лист. 2011, с. 54.
4. Дітер Ф. Ухтдорф, "Допомагаючи у Господній спосіб", с. 55.
5. Дітер Ф. Ухтдорф, "Ви—Мої руки", *Ліягона,* трав. 2010, с. 68.
6. Дітер Ф. Ухтдорф, "Допомагаючи у Господній спосіб", с. 55.
7. Дітер Ф. Ухтдорф, "Допомагаючи у Господній спосіб", сс. 55–56.

Члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів є сучасними пророками, провидцями і одкровителями, які є “особливими свідками імені Христа в усьому світі” (УЗ 107:23). Як такі вони мають обов’язок свідчити про божественність Ісуса Христа і про Його місію Спасителя і Викупителя світу.

У нижче поданих цитатах ці обрані й наділені повноваженнями чоловіки діляться своїми свідченнями про Спокуту, Воскресіння і живу реальність Спасителя.

Особливі свідки свідчать про живого Христа

Ісус—це наш Викупитель

"Від усього серця я палко здіймаю голос і свідчу як особливий свідок та проголошую, що Бог—живий. Ісус є Його Сином, Єдинонародженим від Батька у плоті. Він є нашим Викупителем. Він—наш Посередник перед Батьком. Саме Він помер на хресті, щоб викупити наші гріхи. Він став первістком серед воскреслих. Через те, що Він помер, усі житимуть знову. О, яку солодку радість несуть ці слова: "Живе, живе Спокутар мій!" ["Живе, живе Спокутар мій", *Гімни,* № 69]".

Президент Томас С. Монсон, "Живе, живе Спокутар мій!" *Ліягона,* трав. 2007, с. 25.

Я—свідок

"Я є свідком Воскресіння Господнього так само певно, якби я був того вечора з двома учнями в домі по дорозі до Еммауса. Я знаю, що Він живий так само певно, як і Джозеф Сміт, коли бачив Батька і Сина в гаю у світлі сяючого ранку в Пальмірі. …

… Я свідчу як свідок воскреслого Спасителя і нашого Викупителя".

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, "Прийдіть до Мене", *Ліягона,* трав. 2013, с. 25.

Спокута і спасіння

"Бог Батько—автор євангелії, вона—ключова частина Божого плану спасіння або плану викуплення. Її називають євангелією Ісуса Христа, оскільки саме Спокута Ісуса Христа уможливлює викуплення і спасіння. Через Спокуту всі чоловіки, жінки й діти безумовно викуплені від фізичної смерті, і всіх буде викуплено від їхніх власних гріхів за умови прийняття і послушності євангелії Ісуса Христа. …

Про це я свідчу всім своїм серцем і розумом".

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, "Чи не маємо ми причини, щоб радіти?", *Ліягона,* лист. 2007, сс. 19, 21.

ВЕДИ, ЯСНЕ СВІТЛО, ХУДОЖНИК САЙМОН ДЬЮЇ © ALTUSFINEART; ФОН ЕРІКА ДЖОНСЕНА

Ісус є Христос

"Я знаю, що Бог—наш Батько. Він представив Свого Сина Ісуса Христа Джозефу Сміту. Я проголошую: я знаю, що Ісус є Христос. Я знаю, що Він живий. Він був народжений у середину часів. Він навчав Своїй євангелії і був випробуваний. Він страждав, був розіп'ятий і третього дня воскрес. Він, як і Його Батько, має тіло із плоті й кісток. Він здійснив Спокуту. Про Нього я свідчу. Я—Його свідок".

Президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Дванадцять", *Ліягона,* трав. 2008, с. 87.

Викуп за людську сім'ю

"[Ісус Христос] посідає центральне місце у вічному плані Батька—Спаситель, якого було дано як викуп за людство. Бог послав Свого Улюбленого Сина, щоб подолати наслідки Падіння Адама і Єви. Він прийшов на землю як наш Спаситель і Викупитель. Він подолав для нас перешкоду, якою є фізична смерть, віддавши власне життя. Коли Він помер на хресті, Його дух відділився від Його тіла. На третій день Його дух і тіло об'єдналися навіки, щоб ніколи більше не розділятися".

Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "План спасіння", *Ліягона,* лист. 2006, с. 71.

Головна подія в історії людства

"[Спаситель] здійснив Свою Спокуту в Гефсиманії, де Його піт був, як великі краплі крові (див. Лука 22:44), і на Голгофі (або Череповищі), де Його тіло підняли на хресті над Череповищем, що означає місце смерті (Марк 15:22; Матвій 27:33; див. також 3 Нефій 27:14). Ця нескінченна Спокута звільнила людину від нескінченної смерті (див. 2 Нефій 9:7). Спокута Спасителя зробила воскресіння реальністю і дала можливість кожній людині отримати вічне життя. Його Спокута стала центральною подією в усій історії людства".

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Знання про те, що Спаситель живе, приносить мир і щастя", *Ліягона,* груд. 2011, с. 22.

Жертва за гріх

"Ісус Христос витерпів неосяжне страждання, аби зробити Себе жертвою за гріхи всіх людей. Цією жертвою було принесення найвищої цінності—безвадного Ягняти—за найвище мірило зла—гріхи цілого світу. …

Ця жертва—Спокута Ісуса Христа—стоїть у центрі плану спасіння. …

Я знаю, що Ісус Христос є Єдинонародженим Сином Бога, Вічного Батька. Я знаю, що завдяки Його спокутній жертві ми маємо запевнення у безсмерті і можливість здобути вічне життя. Він—наш Господь, наш Спаситель і наш Викупитель".

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Жертва", *Ліягона,* трав. 2012, сс. 19, 22.

Спаситель керує Своєю Церквою в наш час

"Спокута Ісуса Христа була необхідною частиною плану нашого Небесного Батька для земної місії Його Сина і для нашого спасіння. Якими вдячними ми повинні бути, що наш Небесний Батько не вступився, а стримав Свій батьківський інстинкт спасати Свого Улюбленого Сина. Завдяки Своїй незмінній любові до вас і до мене Він дозволив Ісусові виконати Його заплановану місію, щоб стати нашим Викупителем. …

Ісус Христос, Спаситель і Викупитель всього людства, не помер. Він живий, воскреслий Син Бога—живий, це моє свідчення, і сьогодні Він керує справами Своєї Церкви".

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Спокута й ціна однієї душі", *Ліягона,* трав. 2004, сс. 85, 86.

Наша надія, наш Посередник, наш Викупитель

"Основою нашої безпеки є [Небесний Батько] і Його Улюблений Син, Ісус Христос. Я знаю, що Спаситель любить вас. Він підтримає ваші зусилля зміцнити своє свідчення, аби воно стало великою позитивною силою у вашому житті, силою, яка підтримуватиме вас у час нужди й принесе спокій та впевненість у ці нестабільні часи.

Як один з Його апостолів, що має повноваження свідчити про Нього, я урочисто складаю свідчення, що я знаю, що Спаситель живий, що Він є воскреслою, уславленою істотою з досконалою любов'ю. Він—наша надія, наш Посередник і наш Викупитель".

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Сила сильного свідчення", *Ліягона,* січ. 2002, с. 103.

Випити гірку чашу

"У Гефсиманському саду наш Спаситель і Викупитель не ухилився від пиття з гіркої чаші Спокути [див. УЗ 19:16–19]. І на хресті, щоб виконати волю Свого Батька, Він знов страждав до тієї останньої миті, коли міг промовити: "Звершилось!" [Іван 19:30]. Він витерпів до кінця. У відповідь на досконалий послух Спасителя, виявлений в тому, щоб міцно стояти, наш Небесний Батько проголосив: "Ось Мій Улюблений Син, в Якому Я задоволений, в Якому Я прославив Своє ім'я" [3 Нефій 11:7].

… Славімо Боже ім'я, міцно стоячи з нашим Спасителем, Ісусом Христом. Я виголошую своє особливе свідчення, що Він живий".

Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Стійте міцно на святих місцях", *Ліягона,* трав. 2013, с. 51.

Єдина досконала дитина Бога

"Я знаю, що Бог у всі часи, у всіх відношеннях і у всіх обставинах є нашим люблячим, великодушним Небесним Батьком. Я знаю, що Ісус був Його єдиною досконалою дитиною, Чиє життя було з любов'ю віддане за обопільною згодою Батька і Сина заради викуплення решти всіх нас, хто недосконалий. Я знаю, що Він воскрес з тієї смерті, щоб жити знову, і через те, що Він це зробив, і ви, і я так само воскреснемо".

Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Вірую, Господи", *Ліягона,* трав. 2013, с. 95.

Я знаю, що Спаситель живий

“Я проголошую своє свідчення про безкінечну й вічну жертву Господа Ісуса Христа, та висловлюю свою вдячність за неї. Я знаю, що Спаситель живий. Я відчув, як Його викупительну силу, так і силу збільшувати здібності, і я свідчу, що ці сили реальні й доступні кожному з нас. Дійсно, “з силою Господа” ми можемо виконувати й долати все, просуваючись вперед дорогою земного життя”.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Спокута і подорож земним життям”, *Ліягона,* квіт. 2012, с. 19.

Христос виконав Свою місію

“[Спаситель] узяв на Себе “тягар гріхів людства” і “жахи, які міг спричинити Сатана” [James E. Talmage, *Jesus the Christ,* 613]. У цьому процесі Він витримав незаконні суди і жахливі, трагічні події, які привели Його до розп’яття. Кульмінацією всіх подій було тріумфальне Воскресіння Христа у неділю Великодня. Христос виконав Свою священну місію Спасителя і Викупителя. Ми воскреснемо після смерті, і наші духи возз’єднаються з нашими тілами. …

Я складаю своє апостольське свідчення, що Ісус Христос живе, і Він є Спасителем і Викупителем світу. Він приготував шлях до істинного щастя”.

Старійшина Квентін Л. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Ми йдемо за Ісусом Христом”, *Ліягона,* трав. 2010, сс. 83–84, 86.

Спаситель викупив нас

“Страждання Спасителя в Гефсиманії та Його смертельні муки на хресті викупляють нас від гріха, задовольняючи вимоги справедливості, що поширюються на нас. Він виявляє милість і прощає тих, хто кається. Спокута також повертає нам те, що належить за справедливістю, зцілюючи від будь-якого страждання, яке ми безвинно зазнали, і винагороджуючи нас за нього. “Бо знайте, Він терпить біль усіх людей, так, біль кожної живої істоти, і чоловіків, і жінок, і дітей, які належать до сім’ї Адама” (2 Нефій 9:21; див. також Алма 7:11–12). …

… Остаточне викуплення—в Ісусі Христі і тільки в Ньому одному. Я смиренно і з вдячністю визнаю Його як Викупителя”.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Викуплення”, *Ліягона,* трав. 2013, сс. 110, 112.

Воскресіння і життя

“Перш за все ми свідчимо про нашого Спасителя і Викупителя, Ісуса Христа. Усім, ким ми є—всім, ким ми колись станемо,—ми завдячуємо Йому. …

Його слова доносяться до нас через століття:

“Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене,—хоч і вмре, буде жити.

І кожен, хто живе та хто вірує в Мене,—повіки не вмре” (Іван 11:25–26).

Брати і сестри! Він—живий. Він воскрес. Він керує Своєю святою роботою на землі”.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів,“Прийдіть до Нього”, *Ліягона,* трав. 2009, с. 80.

СПАСИТЕЛЮ, ЗАЛИШСЯ ТУТ, ХУДОЖНИК САЙМОН ДЬЮІ © ALTUS FINE ART

ЯК ВІДПОВІДАТИ НА ЗАПИТАННЯ

Який вигляд має воскресла особа?

"Після того, як ми пройдемо через це життя, наші … тіла стануть прославленими, вільними від усіх хвороб і страждань і дуже гарними. Немає нічого кращого, ніж дивитися на воскреслого чоловіка чи жінку. Я не можу уявити величнішого надбання, яким може володіти чоловік [чи жінка], ніж воскресле тіло. Кожен святий останніх днів … безсумнівно має надію піднятися у ранок першого воскресіння й стати прославленим і піднесеним у присутність Бога".

Президент Лоренцо Сноу (1814–1901), in Conference Report, Oct. 1900, 4.

Старійшина
Уільям Р. Уолкер
Сімдесятник

Ідіть за пророком

Наслідуючи Президента Монсона і намагаючись бути більш схожими на нього, ми неодмінно станемо більш відданими учнями Господа Ісуса Христа.

Кілька років тому, безпосередньо перед генеральною конференцією, Президент Монсон виклав один чудовий урок. Цього разу він стосувався генеральних авторитетів, які прибули до Солт-Лейк-Сіті, штат Юта. Багато з них прибули з різних місць світу, де вони служили у президентствах територій. Ми зібралися разом, щоб отримати настанови від Першого Президентства і Дванадцятьох Апостолів.

Коли настав час починати збори, здавалось, що були присутні всі, окрім Президента Монсона. Минуло кілька хвилин відтоді, як збори мали початися, ми перестали розмовляти один з одним і сиділи благоговійно, слухаючи музичну прелюдію й очікуючи, що пророк ось-ось увійде.

Ми терпеливо чекали, доки не настала і потім минула 9 година ранку. Хтось вийшов у бокові двері—безперечно, щоб перевірити і побачити, чи не потрібна якась допомога. Повернувшись, він сказав, що Президент Монсон невдовзі приєднається до нас.

Приблизно через 15 хвилин після того, як збори мали початися, Президент Монсон увійшов у кімнату. Виявляючи повагу, ми встали, коли він увійшов. Ми були раді бачити його і задоволені тим, що він добре виглядав. Здавалося, не було якоїсь видимої причини його затримки.

Президент Монсон відразу підійшов до кафедри і сказав: "Брати, вибачте за запізнення, але я був потрібен своїй дружині цього ранку".

Я був глибоко вражений і упокорений. Я не міг перестати думати над словами Президента Монсона.

Це були дуже важливі збори. Зібралися усі головні провідники Церкви, але Президент Монсон подав приклад для всіх нас. Він був потрібен його дружині, і він виділив необхідний час, щоб попіклуватися про неї. То була велична проповідь. Я не пам'ятаю решти сказаного того дня, але пам'ятаю цю проповідь: "Я був потрібен своїй дружині".

Наслідувати приклад пророка

Я хотів би запропонувати п'ять способів, у які ми можемо наслідувати приклад Президента Монсона.

1. Ми можемо мати позитивне ставлення і можемо бути радісними.

У Дорогоцінній Перлині пророка Джозефа Сміта описано, як людину з радісним обличчям (див. Джозеф Сміт—Історія 1:28). Так можна сказати і про Президента Монсона.

Одного разу Президент Монсон сказав: "Ми … можемо зробити вибір і мати позитивне ставлення. Ми не можемо направити вітер, але можемо налаштувати вітрила. Іншими словами, ми можемо вирішити бути щасливими і мати позитивне ставлення, не зважаючи на те, що відбувається на нашому шляху"[1].

Одного разу я чекав перед входом до кімнати засідань Першого Президентства. Мене запросили туди взяти участь у зборах, щоб обговорити питання, що стосувалися храмів. Я тихо сидів на самоті біля входу.

На кожному освяченні храму Президент Монсон приділяє особливу увагу дітям. Він любить залучати їх до церемонії закладення наріжного каменя.

Я думав, що Перше Президентство вже проводить збори і мене запросять приєднатися до них за кілька хвилин.

Сидячи там, я почув, як хтось йшов по вестибюлю й насвистував. Я подумав: "Людина не розуміє правил належної поведінки. Не можна ходити й насвистувати біля офісу Президента Церкви".

За мить той свистун вийшов і уже був переді мною—то був Президент Монсон. Він був радісним і у доброму гуморі. Він тепло привітав мене і сказав: "Думаю, ми почнемо збори за кілька хвилин".

Навіть маючи на своїх плечах тягар відповідальності за всю Церкву, він є взірцем радості і завжди має позитивне ставлення. Нам слід бути такими ж.

2. Ми можемо з добротою і любов'ю ставитися до дітей.

Ісус часто говорив про дітей. Його пророк, Президент Монсон, також часто говорить про дітей, і я бачив, особливо під час освячень храмів, як він любить дітей і своїм прикладом навчає, як ставитися до них. Під час кожного освячення храму він зосереджує свою увагу на дітях. Йому подобається залучати їх до участі в церемонії закладання наріжного каменя, і він завжди запрошує кількох з них покласти трохи вапняного розчину на наріжний камінь і таким чином взяти участь у символічному завершенні будівництва храму. Він робить цю мить радісною для них. Він робить її для них незабутньою. У нього завжди є для них широка усмішка. Він підбадьорює і хвалить їх. Як чудово це бачити.

Його теплі вітання іноді супроводжуються жестом: "дай п'ять", іноді Президент ворушить вухами, а іноді закликає служити на місії та одружитися в храмі.

Кілька років тому було заплановано, що Президент Монсон поїде освячувати храм Окра-Маунтін в Юті на свій день народження. Коли він прибув до храму і підійшов до його парадних дверей, там вже зібралася група молоді. Вони, очевидно, знали, що сьогодні день народження Президента Монсона, бо почали йому співати "З Днем народження". Він зупинився і подивився на них. На його обличчі засяяла широка усмішка. Він навіть почав махати руками, наче диригував їхнім співом. Наприкінці вони додали приспів: "І бажаємо ще багато щасливих років". Він сказав мені: "А це моя улюблена частина пісні".

Діти та молодь Церкви люблять його, і не сумніваються, що він їх також любить!

3. Ми можемо діяти за спонуканнями Духа.

Відданість Господу Президента Монсона і його правило діяти за спонуканнями Духа були чудово описані самим пророком такими словами: "Найприємніше відоме мені почуття у житті—це відчувати спонукання і діяти за ним, а потім дізнатися, що це була відповідь на чиюсь молитву або задоволення чиєїсь потреби. І я завжди хочу, аби Господь знав: якщо Йому потрібна людина, яка піде і виконає доручення, Том Монсон буде цією людиною для Нього"[2].

Це взірець, наслідувати який слід прагнути кожному з нас.

4. Ми можемо любити храм.

Президент Монсон увійде в історію як один з великих будівничих храмів за всю історію Церкви. Відтоді, як він став Президентом Церкви у лютому 2008 року, він продовжував розгортати велику роботу з будівництва храмів. Протягом шести років служіння пророком Президент Монсон оголосив про плани будівництва 33-х нових храмів.

Президент Монсон сказав: "Нехай же кожен з нас живе гідно, маючи чисті руки й серця, щоб храм міг торкнутися нашого життя і наших сімей"[3].

Він також додав це чудове обіцяння: "Коли ми любимо храм, торкаємося храму і відвідуємо храм, наша

віра виявлятиметься в нашому житті. Якщо ми приходимо в ці святі доми Бога, якщо ми пам'ятаємо завіти, які укладаємо в них, *то зможемо пройти через усі випробування і подолати усі спокуси*"[4].

Дотримуймося ж зразку, даного нам пророком—любити храм.

5. Ми можемо бути добрими, уважними до інших і люблячими.

Президент Монсон є чудовим взірцем виявлення любові до інших. Протягом усіх років свого служіння він відвідував людей вдома, покладав руки на голови і давав людям благословення, неочікувано телефонував, щоб втішити й підбадьорити, надсилав листи із заохоченням, похвалою і вдячністю, відвідував лікарні та будинки для літніх людей і знаходив час, щоб побувати на похоронах і поховальних службах, незважаючи на свій дуже напружений розклад.

Саме так, як робив би це Спаситель, Томас Монсон робить добрі вчинки (див. Дії 10:38), благословляє інших і виявляє любов до них; це є рушійною силою його життя.

Чудовим прикладом виявлення доброти Президентом Монсоном стала подія, що відбулася у 2012 році. Коли будівництво прекрасного храму в Бригам-Сіті, Юта, наближалося до завершення, я зустрівся з Першим Президентством, щоб обговорити плани стосовно його освячення. Бригам-Сіті знаходиться лише в одній годині їзди на північ від Солт-Лейк-Сіті, тому Президенту Монсону було б дуже легко поїхати туди на освячення.

Натомість Президент Монсон сказав: "Бригам-Сіті—це рідне місто президента Бойда К. Пекера, цього великого апостола, який сидів поруч зі мною так багато років у Кворумі дванадцятьох. Я хочу, щоб він мав честь і благословення освятити храм у своєму рідному місті. Я не поїду туди, а доручу президенту Пекеру освятити храм у Бригам-Сіті. Я хочу, щоб це був особливий день для нього".

Це був чудовий день для президента Пекера і сестри Пекер, яка також виросла в Бригам-Сіті. Я був дуже зворушений добрим і великодушним вчинком Президента Монсона по відношенню до свого товариша-апостола. Усі ми можемо діяти подібним чином. Ми можемо ділитися і виявляти доброту, та думати більше про тих, хто навколо нас.

Саме так, як робив би це Спаситель, Президент Монсон робить добрі вчинки, благословляє інших і виявляє любов до них; це є рушійною силою його життя.

Взірець пророка

Президент Монсон навчав нас, як просуватися цим шляхом у житті, своїми чудовими і надихаючими посланнями на генеральних конференціях. Він навчав нас, як бути послідовниками Ісуса Христа, своїм надзвичайним і чудовим особистим прикладом. Дійсно, Господь дав нам зразок в усьому, і одним зі зразків, які нам слід прагнути наслідувати, є взірець нашого улюбленого пророка.

Я свідчу, що на небесах є Бог, який знає і любить нас. Він дав нам пророка, щоб скеровувати нас, навчати і направляти в ці останні дні. Я вірю, що Господь очікує від нас, що ми будемо любити пророка, підтримувати його і наслідувати його приклад.

Я вважаю це великим благословенням—жити у дні, коли Господнім пророком є Томас С. Монсон. Наслідуючи пророка і намагаючись бути більш схожими на нього, ми неодмінно станемо більш відданими учнями Господа Ісуса Христа. ■

З виступу на духовному вечорі Церковної системи освіти, виголошеному в Університеті Бригама Янга–Айдахо 5 травня 2013 року. Повну версію виступу можна знайти на сайті lds.org/broadcasts.

ПОСИЛАННЯ

1. "Messages of Inspiration from President Monson", *Church News,* Sept. 2, 2012, 2.
2. *On the Lord's Errand* (DVD, 2008).
3. Томас С. Монсон, "Благословення храму", *Ліягона,* жовт. 2010, с. 19.
4. Thomas S. Monson, *Be Your Best Self* (1979), 56; курсив додано.

Філіппіни:

ДУХОВНА СИЛА НА ОСТРОВАХ МОРЯ

За короткий проміжок часу—53 роки—Церква вражаюче зміцнилася й зросла на Філіппінах, які відомі, як "Перлина сходу".

Для Августо А. Лім послання, яке було донесене двома молодими місіонерами зі Сполучених Штатів, здавалося підтверджувало принципи, про істинність яких він вже знав. Молодий юрист і християнин, Августо, помітив, що такі вчення, як одкровення, що продовжують надходити, були "тим, у що я вірив, навіть ще навчаючись у школі і коледжі"[1].

Через кілька місяців Августо погодився відвідувати недільні богослужіння і взяв на себе зобов'язання читати і молитися про Книгу Мормона. "Я почав читати Книгу Мормона серйозно, у тому самому дусі, який радив нам [мати] Мороній. Коли я зробив це з бажанням пізнати, чи істинна вона, через кілька рядків я отримав свідчення",—згадував він[2].

У жовтні 1964 року Августо Лім охристився і разом зі своєю дружиною й сім'єю, які невдовзі приєдналися до нього, став піонером Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів на Філіппінах. Сьогодні, після десятиріч відданого служіння в Церкві—сюди входило покликання у 1992 році служити в якості генерального авторитета, будучи першим філіппінцем на такій посаді—брат Лім пригадує віру й відданість сотень тисяч святих останніх днів, які живуть у "Перлині сходу".

Родюча земля

Приблизно за 550 років до народження Ісуса Христа, Господь пообіцяв пророку Нефію з Книги Мормона: "Я пам'ятаю тих, хто на островах моря" і "приношу Своє слово дітям людським; так, саме всім народам на землі" (2 Нефій 29:7). Багатьом тим, хто читає ці вибрані слова, на думку спадає одна група "островів моря": Філіппіни.

З населенням, яке наближається до 100 мільйонів, Республіка Філіппіни є найбільшим архіпелагом з приблизно 7100 островів, що розташовані на південний схід від узбережжя Азії. Це прекрасна тропічна країна, населена дружніми, енергійними й смиренними людьми. Але в цій країні часто відбуваються землетруси, тайфуни, вулканічні виверження, цунамі та інші природні лиха і вона страждає від безлічі соціально-економічних проблем. Широко поширена бідність є постійною проблемою і філіппінці пережили часи політичної нестабільності й економічної кризи.

Але для тих людей, які обізнані зі шляхами Господа, Філіппіни є родючою землею для вирощування насіння євангелії. Разом з тагальською та іншими місцевими мовами, багато філіппінців розмовляють англійською, яка також є державною мовою. Через тривалий період іспанського правління, більш як 90 відсотків населення є християнами; значна частина меншості є мусульманами.

Перша спроба встановити Церкву на Філіппінах була зроблена у 1898 році під час іспано-американської війни Уіллардом Колом та Джоржем Сіменом—святими останніх днів-військовослужбовцями з Юти, яких було рукопокладено бути місіонерами до їхнього від'їзду. Коли

ФОТОГРАФІЯ ЧОВНА © GETTY IMAGES; ФОТОГРАФІЯ СІМ'Ї БІЛЯ МАНІЛЬСЬКОГО ФІЛІППІНСЬКОГО ХРАМУ, ФОТОГРАФ ДАНІЛО СОЛЕТА

Ґрунтуючись на євангельських принципах, доросла молодь у Філіппінах досягає успіху і стає сильними провідниками в Церкві Господа.

виникали нагоди, вони проповідували євангелію, але до хрищень справа не дійшла.

Під час Другої світової війни кілька святих останніх днів просувалися островами з союзними військами, які йшли у наступ. У 1944 та 1945 роках групи військових організовували церковні зібрання у багатьох місцях, і немало військових та працівників СОД залишалися у Філіппінах і після завершення війни. Серед них були Мексін Тейт та недавно навернений Джером Хоровіц. Обоє вони допомагали Анісеті Фаджардо познайомитися з євангелією. Допомагаючи відбудувати помешкання Анісети, яке знаходилося на зруйнованій бомбардуванням території Маніли, брат Хоровіц ділився своїми новоотриманими віруваннями з Анісетою та її дочкою, Рут.

Анісета здобула свідчення і хотіла охриститися, однак на той час Церква ще не ухвалила проведення хрищень для філіппінців, оскільки на тих островах ще не було постійних церковних підрозділів. Старійшина Гарольд Б. Лі (1899–1973), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, дізнався про бажання Анісети і, будучи головою Генерального комітету військовослужбовців, старійшина Лі схвалив хрищення Анісети. Великоднього ранку 1946 року Анісету Фаджаро було охрищено військовослужбовцем Лореном Ферре і зараз вона вважається першою відомою філіппінкою, яка стала членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Початок місіонерської роботи

Після війни церковні групи були організовані на двох військових базах США—Авіабазі Кларка та базі Військово-Морського флоту Сьюбік Бей—оскільки військовослужбовці-святі останніх днів прагнули встановити більш формальну присутність Церкви у Філіппінах. 21 серпня 1955 року Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876–1972) освятив Філіппіни для проповідування євангелії. Однак, через правові обмеження, прибуття місіонерів затрималося до 1961 року.

У 1960 році старійшина Гордон Б. Хінклі (1910–2008), тоді помічник у Кворумі Дванадцятьох Апостолів, кілька днів перебував на Філіппінах: “Я висловив думку, що плоди місіонерської роботи тут будуть … такими ж рясними, як і в багатьох інших місцях світу”[3]. Наступного року, після тривалої підготовки та офіційного оформлення, здійснених такими членами Церкви, як Мексін Тейт Грімм та Президент Роберт С. Тейлор, з Південної далекосхідної місії, а також друзями, які не належали до Церкви, старійшина Хінклі повернувся на острови, щоб переосвятити Філіппіни для початку місіонерської роботи.

28 квітня 1961 року на околицях Маніли старійшина Хінклі зустрівся з невеликою групою військовослужбовців, жителів Америки та одним членом Церкви-філіппінцем—Девідом Легманом—і промовив особливу молитву, “що там буде багато тисяч тих, хто отримає це послання, і буде благословенний завдяки йому”[4]. Ті слова, промовлені істинним слугою Господа, невдовзі стали пророчими.

Перші чотири місіонери—Реймонд Л. Гудсон, Геррі Дж. Мюррей, Кент С. Лоу і Нестер О. Ледесма—прибули до Маніли кілька тижнів потому. “Філіппінці прийняли євангелію дуже швидко,—зазначив старійшина Лоу.—Коли голова сім’ї вирішував приєднатися до Церкви, у багатьох, багатьох випадках, вся родина приєднувалася до Церкви”[5].

Церква розвивається

Робота просувалася вперед і в 1967 році була організована Філіппінська місія. До кінця того року в місії було 3193 члени Церкви, 631 з яких, було навернено того року. До 1973 року Церква на Філіппінах поширилася

до майже 13000 членів Церкви. 20 травня 1973 року було створено Манільський Філіппінський кіл, президентом якого був Августо А. Лім. У 1974 році місію було розділено і створено Філіппінську Манільську місію і Філіппінську місію Себу-Сіті.

У серпні 1975 року Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985) приїхав до Маніли, щоб головувати на першій Філіппінській територіальній конференції. Серпень був штормовим місяцем і ускладнював подорожі для тих, хто приїжджав до Маніли. Святі, які подорожували автобусом з міста Лаоаг, ледь не зазнали невдачі у цьому, однак вони виштовхали автобус з ями бруду і ублагали водія не повертати назад. Інша група святих мужньо подорожувала штормовим морем протягом трьох днів, бо те, що насправді має значення, як сказала одна сестра, це бачити й чути живого пророка Бога.

Президент Кімбол знову відвідав Філіппіни у 1980 році, щоб головувати на іншій територіальній конференції. У нього також була коротка зустріч з президентом Філіппін—Фердінандом Маркосом. Ця зустріч згодом проклала шлях для відкриття Церквою Центру підготовки місіонерів на Філіппінах у 1983 році і освяченню наступного року Манільського Філіппінського храму. У 1987 році було створено територію Філіппіни/Мікронезія з головним управлінням в Манілі.

Вибрані уривки з Книги Мормона були перекладені тагальською мовою у 1987 році. Зараз Книгу Мормона перекладено кількома мовами Філіппін, включаючи себуанську мову.

Благословення храму

У грудні 1980 року Президент Спенсер В. Кімбол послав директора Відділу нерухомості Церкви до Маніли знайти належне місце для храму. Розглянувши кілька місць, директор подав запит на придбання 3,5 акрів (1,4 га) у місті Квезон. Це місце знаходиться на краю Долини Марікіна і багатьом членам Церкви до нього відносно неважко дістатися. Запит було схвалено і власність було придбано у січні 1981 року. На прохання Церкви назву вулиці було змінено на Temple Drive (Храмова вулиця).

На церемонії, присвяченій початку будівництва храму 25 серпня 1982 року, незважаючи на загрозу тайфуну, зібралися близько 2000 членів Церкви з усіх частин островів, діставшись туди по морю, потягами й автобусами. Невдовзі почалося будівництво храму і він був готовий для освячення у серпні 1984 р.

Близько 27000 членів Церкви і гостей відвідали храм до його освячення. Вони прийшли, незважаючи на два тайфуни—з інтервалом у 48 годин,— які вирували у Філіппінах за кілька днів до того. Святі з віддалених провінцій приїхали стомлені, але сповнені радості. В багатьох випадках їм доводилося шукати обхідні шляхи до Маніли, оскільки дороги були затоплені, а мости пошкоджені річками, які вийшли з берегів.

Краса храму справила враження на відвідувачів, серед яких було багато відомих філіппінців. Письменник Селсо Карунунган висловився щодо “відчуття святості, бо коли заходиш всередину, здається, що зустрінеш свого Творця”. Полковник Б’єнвенідо Кастілло, головний капелан Філіппінської поліції, сказав, що храм—це “місце, де можна міркувати про небесне, бо ти знаходишся у такому оточенні”. Дві монахині відчули, що храм “є дійсно домом Господа”. Єва Естрада-Калав, член Філіппінського парламенту, сказала гідам: “Було б добре, аби ви побудували тут більше храмів”[6].

ЧАСОВА ШКАЛА

1898: Два військовослужбовці, члени Церкви СОД, проповідують євангелію на Філіппінах під час іспано-американської війни

1944–1945: інші військовослужбовці, члени Церкви СОД, проповідують під час Другої світової війни

1946: Анісета Фаджардо стає першою відомою філіппінкою, яку було охрищено і конфірмовано в члени Церкви

1955: Президент Джозеф Філдінг Сміт освячує Філіппіни для проповідування євангелії

ФОТОГРАФІЯ СОЛДАТІВ, ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK

У вівторок, 25 вересня 1984 року, Президент Хінклі, другий радник у Першому Президентстві на той час, провів служби, присвячені закладенню наріжного каменя. Після цього в целестіальній кімнаті було проведено дев'ять сесій освячення. Близько 6500 святих з 16 колів і 22 округів у Тихоокеанській території відвідали різні сесії.

Відразу, після завершення останньої сесії освячення, Пауло В. Маліт мол. і Една А. Ясона стали першим подружжям, яке одружилося в Манільському Філіппінському храмі 27 вересня 1984 року. Перший президент того храму, В. Гарт Андрус, здійснив урочисту церемонію укладення шлюбу.

Багато членів Церкви, починаючи з обрядових працівників, стали в чергу, щоб отримати свій ендаумент. Храмова робота тривала всю ніч аж до наступного дня.

Бажання членів Церкви ходити в храм значно зросло. Тим, хто жив далеко від Маніли, довелося багато чим пожертвувати, щоб подолати велику відстань морем або на автобусі. Однак вони приїжджали і привозили з собою історії віри й рішучості.

Для Бернардо і Леонідес Обедози з Дженерал Сантос, поїздка до храму в далекій Манілі здавалася неможливою. Але подібно до купця, який пішов і продав усе, що мав, щоб купити одну дорогоцінну перлину (див. Матвій 13:45–46), це подружжя вирішило продати свій будинок, щоб сплатити за подорож, аби вони і їхні діти могли запечататися як вічна сім'я. Продавши своє помешкання й більшість власного майна, вони змогли нашкребти саме ту суму, яка була потрібна для оплати вартості проїзду морем до Маніли для їхньої сім'ї з дев'яти осіб. Леонідес хвилювалася, бо їм не було куди повернутися додому. Але Бернардо запевнив її, що Господь забезпечить шлях. Вони запечаталися сім'єю на час і на всю вічність у храмі в 1985 році. Це було варте кожної принесеної ними

1961: Філіппіни офіційно відкриті для проведення місіонерської роботи; прибувають перші чотири місіонери

1967: організовано Філіппінську місію

1973: створено Манільський філіппінський кіл

1974: Філіппінську місію розділено і створено Філіппінську Манільську місію і Філіппінську місію Себу-Сіті

1975: в Манілі проведено першу територіальну конференцію

1983: в Манілі відкрито Центр підготовки місіонерів

На зборах Товариства допомоги з підготовки до надзвичайних випадків сестри, які живуть в країні, де часто відбуваються стихійні лиха, отримують корисну інформацію.

ФОТОГРАФІЯ ФІЛІППІНСЬКОГО ЦЕНТРУ ПІДГОТОВКИ МІСІОНЕРІВ. КОПІЮВАННЯ ЗАБОРОНЕНО

жертви, бо в храмі вони здобули незрівнянну ні з чим радість—їхню безцінну перлину. І, як і казав Бернардо, Господь дійсно забезпечив шлях. Коли вони повернулися з Маніли, їхні добрі знайомі надали їм місце для житла. Їхні діти завершили навчання і сім'я зрештою придбала власне помешкання в новому місці.

18 квітня 2006 року Перше Президентство оголосило про будівництво храму в місті Себу, Філіппіни. На очах багатьох членів Церкви були сльози радості, коли вони почули цю новину. "Нам радісно, бо Господь вибрав місто Себу для розташування ще одного храму", —сказав Сезар Перез мол., директор інституту релігії в місті Себу.

РІСТ ЧЛЕНСТВА В ЦЕРКВІ В ФІЛІППІНАХ

Загальна кількість членів Церкви: 675166*

Приходів та філій: 1134

Місій: 17

Храмів: 2 (ще один будується)

Центрів сімейної історії: 167

**Дані на вересень 2013 р.*

1984: освячено Манільський Філіппінський храм

1987: створено територію Філіппіни/Мікронезія з головним управлінням в Манілі

1987: на тагальську перекладено деякі розділи Книги Мормона

2010: освячено храм у місті Себу, Філіппіни

Через кілька місяців після освячення храму в місті Себу, Філіппіни, філіппінські святі останніх днів знову знайшли причину для радості. 2 жовтня 2010 року, під час вступної промови на генеральній конференції, Президент Томас С. Монсон оголосив про будівництво храму в місті Урданета, Філіппіни, в провінції Пангасінан.

Найкраще—попереду

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів у Філіппінах є відносно молодою, якщо порівняти її присутність в інших країнах. Однак її доля на островах цього народу є славетною. Розвиток Церкви був дивовижним і найкращі часи ще чекають її попереду. Старійшина Майкл Джон Ю. Те, сімдесятник, другий філіппінець, якого було покликано служити генеральним авторитетом, сказав: "Нам [філіппінцям-святим останніх днів] потрібно підготуватися духовно більше, ніж будь-коли раніше, бо з нашою допомогою, чи ні, ця робота все одно просуватиметься вперед"[7].

Дійсно, 21 століття біжить вперед, відновлена Церква продовжуватиме зростати чисельно і своїм впливом, коли все більше і більше філіппінців прийматимуть її послання і ставатимуть благословенням для цього вибраного народу на островах моря. Як вважають старійшина Те і філіппінські святі, "великі обіцяння Господа тим, хто на островах у морі" (2 Нефій 10:21), зараз здійснюються. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Augusto A. Lim, in R. Lanier Britsch, "'Faithful, Good, Virtuous, True': Pioneers in the Philippines", *Liahona*, Feb. 1998, 44.
2. Augusto Lim, in Gelene Tobias, "Augusto Lim: The Man of Many Firsts", countrywebsites.lds.org/ph/index.php/dateline-philippines/jubilee-2011.
3. Див. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 213–215.
4. Gordon B. Hinckley, "Commencement of Missionary Work in the Philippines", *Tambuli*, Apr. 1991, 18.
5. Інтерв'ю з Кентом Клайдом Лоу, взяте Джеймсом Нілом Кларком 3 вересня 2007 р.
6. Francis M. Orquiola, "Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints", *Ensign*, Nov. 1984, 107.
7. Michael John U. Teh, "Scriptures and Spiritual Preparation" [Area Presidency Messages, May 2011]; lds.org.ph/index.php/literature.

ІЛЮСТРАЦІЇ РОБЕРТА АДАМСОНА

Як використовувати ПЛАН СПАСІННЯ, *щоб відповідати на запитання*

Ларене Портер Гант
Співробітник редакції церковних журналів

Ми живемо в захоплюючий час. Відновлена євангелія Ісуса Христа виходить "з мороку" (УЗ 1:30). В результаті цього більше дітей Небесного Батька, які не належать до нашої віри, чують про "мормонів". Дехто чує про речі, які звучать дивно і спантеличують. Інші чують те, що здається знайомим і втішає. Люди з обох груп можуть прийти до нас, шукаючи відповіді на свої запитання. Багато відповідей знаходяться у плані спасіння, який також відомий, як "великий план щастя" (Алма 42:8).

Найпоширеніші запитання звучать так: "Звідки я прийшов?" "Чому я тут?" і "Куди я піду після цього життя?" На всі ці запитання можна відповісти, скориставшись істинами, які знаходяться у плані спасіння. У цій статті є кілька відповідей з писань і нашого пророка, Президента Томаса С. Монсона, які він дав стосовно цих запитань.

Віра в Ісуса Христа
Покаяння

Звідки я прийшов?

Ми є вічними істотами. Ми жили з Богом до цього життя, як Його духовні діти. “Апостол Павло [навчав], що “рід ми Його” [Дії 17:28],—сказав Президент Монсон. Оскільки ми знаємо, що наші фізичні тіла дані нам від наших смертних батьків, ми маємо дослідити значення слів Павла. Господь проголосив, що “дух і тіло є душею людини” [УЗ 88:15]. Отже, саме дух був створений Богом. Автор послання до Євреїв називає Бога “Отцем духів” [Євреям 12:9]”[1].

Чому я тут?

Про наше життя на землі Президент Монсон сказав: “Якими ж вдячними ми повинні бути за те, що мудрий Творець створив землю і помістив нас сюди, відгородивши завісою забуття наше попереднє існування, щоб ми могли пройти часи випробувань, мати нагоду перевірити самих себе, аби нам підготуватися й отримати все, що Бог приготував для нас.

Ясно, що однією з найважливіших цілей нашого існування на землі є отримання тіла із плоті і кісток. Нам також був даний дар свободи вибору. У нас є привілей тисячами шляхів самим вибирати для себе. Тут ми проходимо навчання у цього суворого наставника—у досвіду. Ми розрізняємо між добром і злом. Пізнаємо різницю між гірким і солодким. Ми виявляємо, що наші вчинки призводять до наслідків”[2].

Куди я піду після цього життя?

Смерть приходить до всіх членів людської сім’ї. Але, “якщо помре чоловік, то чи він оживе?” (Йов 14:14). “Ми знаємо, що смерть—це не кінець,—сказав Президент Монсон. Цій істині пророки навчали упродовж віків. Вона також міститься в наших Священних Писаннях. У Книзі Мормона ми читаємо конкретні і втішні слова:

“Тож стосовно стану душі між смертю і воскресінням—Ось, це повідомив мені ангел, що духи всіх людей, як тільки вони залишають

Коли ми або інші люди маємо запитання щодо євангелії Ісуса Христа, чи знаємо ми, де знайти відповіді?

ДЕ МЕНІ БІЛЬШЕ ДІЗНАТИСЯ ПРО ПЛАН СПАСІННЯ?

1. План спасіння викладено найбільш ясно в Книзі Мормона, Ученні і Завітах і Дорогоцінній Перлині.
2. Слова живих пророків знаходяться на сайті: conference.lds.org. Ви можете здійснити пошук, ввівши такі терміни, як: план спасіння, план щастя, спокута, піднесення, правосуддя і милість, покаяння і воскресіння.
3. Див. "Урок 2: План спасіння" в розділі 3 путівника *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*.

смертне тіло, так, духи всіх людей, чи то вони добрі, чи злі, переносяться додому до Того Бога, Який дав їм життя.

І тоді станеться, що духи тих, хто праведні, буде прийнято до стану щастя, який називається раєм, станом відпочинку, станом покою, де вони будуть відпочивати від усіх своїх бід і від усіх турбот, і смутку" [Алма 40:11–12]"[3].

Після нашого воскресіння ми йдемо в целестіальне царство, чия слава подібна до сонця, терестріальне царство, чия слава подібна до місяця, телестіальне царство, чия слава подібна до зірок, або у зовнішню темряву (див. УЗ 76).

Чи дійсно є Бог? Чи існує Сатана?

Небесний Батько, Ісус Христос і Сатана брали участь у великій Нараді на Небесах, яку було скликано до нашого народження. Для здійснення плану спасіння Небесний Батько спитав, хто піде на землю і викупить наші гріхи. Він сказав: "Кого Мені послати? І відповів один [Ісус Христос], подібний Синові Людини: Ось Я, пошли Мене. І другий [Сатана] відповів і сказав: Ось я, пошли мене. І Господь сказав: Я пошлю першого.

А другий [Сатана] розгнівався і не зберіг свого першого стану; і того дня багато послідувало за ним" (Авраам 3:27–28; див. також УЗ 29:36–37; Мойсей 4:1–4).

Чи маємо ми силу, щоб протистояти спокусам Сатани?

Одну третину духів, які вирішили піти за Сатаною після Наради на Небесах, було скинуто разом із ним. І вони, і Сатана, залишаються духами без фізичних тіл. Пророк Джозеф Сміт навчав: "Усі істоти, які мають тіло, мають владу над тими, хто його не має"[4]. Тому Сатана може спокушати нас, але ми маємо силу протистояти.

Чому іноді здається, що Небесний Батько не відповідає на мої молитви?

"Молитва—це дія, завдяки якій воля Батька і воля дитини починають узгоджуватися між собою. Метою молитви не є зміна волі Бога" (Bible Dictionary, "Prayer"). Молитва—це знаряддя, яке допомагає нам вирішити, чи будемо ми використовувати нашу свободу волі, щоб узгодити нашу волю з волею Бога (див. Авраам 3:25). Небесний Батько завжди відповідає на наші молитви, однак ці молитви можуть приходити у формі: "так", "ні" або "ще ні". Час має важливе значення.

Чому у мене є випробування, коли я намагаюся жити правильно?

Випробування є частиною плану спасіння. Вони укріпляють, удосконалюють і очищають нас, коли ми покладаємося на Ісуса Христа і Його євангелію. Небесний Батько підтримує нас, коли ми маємо випробування. Наші випробування додадуть нам "досвіду і буд[уть нам] на благо" (УЗ 122:7).

Як мені знати, що є правильним, а що—ні?

Всі Божі діти народжуються зі Світлом Христа, яке допомагає нам "відрізня[ти] добро від зла" (Мороній 7:16). Крім того, Святий Дух може свідчити нам про істину в нашому розумі й серці, викликаючи почуття миру й тепла (див. УЗ 8:2–3).

Чи можу я отримати прощення навіть, якщо вчинив тяжкі гріхи?

Бог знав, що всі ми будемо грішити, навчаючись вибирати між правильним і хибним[5]. Однак за всі гріхи передбачені певні покарання. Правосуддя вимагає того, щоб було накладене покарання. У Своїй милості Небесний Батько дозволив Ісусу Христу здійснити Спокуту і задовольнити вимоги правосуддя щодо всіх нас (див. Алма 42). Іншими словами, Христове страждання в Гефсиманії і смерть на Голгофі були платою за всі наші гріхи, якщо ми отримаємо доступ до Христової Спокути через покаяння і отримання обрядів євангелії. Наші гріхи будуть прощені (див. УЗ 1:31–32). ■

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, "Перегони життя", *Ліягона*, трав. 2012, с. 91; див. також Авраам 3:22–26.
2. Томас С. Монсон, "Перегони життя", сс. 91–92; див. також Алма 34:32–34.
3. Томас С. Монсон, "Перегони життя", с. 93; див. також Учення і Завіти 76:59–111.
4. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 212.
5. Маленькі діти не можуть грішити "доки вони на стають підзвітними" (див. УЗ 29:46–47).

ЯК ВОНИ ЗНАЛИ?

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, під час генеральних зборів Товариства допомоги у 2011 році звернувся з посланням до сестер з Товариства допомоги, яке зворушило моє серце і сповнило мене миром. Він говорив про крихітну квітку незабудку і те, як її п'ять пелюстків представляють п'ять речей, про які ми маємо завжди пам'ятати[1].

Після зборів моя дочка Алісса розповіла мені історію про свою подругу Джессі, яка має невеликий ресторанний бізнес. Провідники Товариства допомоги колу попросили Джессі зробити десерт для пригощення після генеральних зборів Товариства допомоги. Джессі сказала Аліссі, що їй відразу ж прийшла ідея, що саме вона має приготувати—250 кексиків. Алісса визвалася допомогти відвезти кексики до центру колу.

Настав день зборів і, коли Алісса прийшла, щоб допомогти, то побачила, що Джессі ледь не плаче. Кексики були готові, однак Джессі надіслала фото з ними родичці, яка сказала, що вони не достатньо гарненькі для цих зборів.

Джессі почала вагатися. Вона вирішила, що провідниці Товариства допомоги колу очікують на щось більш витончене, ніж на її прості кексики. Вона нестямно намагалася збагнути, як краще прикрасити кексики, але часу вже не було. Разом з Аліссою вони взяли ті кексики, що в них були, однак Джессі гадала, що підвела сестер, поки не почула виступ Президента Ухтдорфа.

Коли він говорив про крихітну квітку незабудку, на екрані показали маленьку синю квітку. Ця квітка була такою простою, але й такою прекрасною квіткою з витонченими пелюстками. Послання Президента Ухтдорфа торкнулося сердець кожного, коли він просив нас не засмучуватися через велику кількість екзотичного цвітіння навколо нас настільки, щоб ми забули п'ять простих, але важливих істин, яких він навчав нас.

Після заключної молитви сестри пройшли в зал для культурних подій. Коли Алісса і Джессі увійшли туди, то побачили, що всі обступили стіл з десертом і запитували: "Звідки вони знали?"

Кожен кексик був скромно глазурований білою глазур'ю і прикрашений простою, прекрасною, ніжною, п'ятипелюстковою незабудкою. ■

Гейл Ешкрофт, штат Аризона, США

Кексики були готові, однак Джессі надіслала фото з ними одній з родичок, яка сказала, що вони не є достатньо гарненькими для зборів Товариства допомоги.

ІЛЮСТРОВАНО БРЕДЛІ КЛАРКОМ

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Дітер Ф. Ухтдорф, "Незабудка", *Ліягона*, лист. 2011, 120.

ОБІЦЯННЯ ДАЛО МЕНІ НАДІЮ

Невдовзі після того, як ми з моїм чоловіком одружилися, ми були благословенні сином. Коли я побачила його усмішку і подивилася в його очі, то відчула, в якому я боргу перед Небесним Батьком. Наш син здавався мені досконалим. Ми з чоловіком щоденно дякували Господу за такий дорогоцінний дар.

19 лютого 2009 року я збирала речі, готуючись повернутися до навчального закладу, щоб завершити останній рік навчання. Ми з чоловіком не знали, що наступного дня наш улюблений син захворіє на лихоманку і залишить це смертне життя.

Мені було важко це винести. Члени нашого приходу прийшли до нас додому, щоб втішити нас словами з Писань та гімнами і молитися з нами. Я цінувала їхнє милосердне співчуття, але моє горе через сина не вщухало. Щоразу, коли я думала про нього, мої очі наповнювалися сльозами.

Через чотири дні після його смерті я отримала натхнення вивчати книгу *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*. Тримаючи в руках книгу, я випадково відкрила її на розділі під назвою "Слова надії та розради в годину смерті". Я почала читати і мене глибоко зворушили трагічні втрати, яких зазнали Джозеф та Емма, створивши свою сім'ю. Коли я дочитала до уривка з промовою Пророка під час поховальної служби для дворічної дівчинки, то відчула, ніби мені на голову вилили холодну воду, остудивши мій, поглинутий горем, розум.

Я покликала свого чоловіка. Разом ми прочитали: "Я … ставив запитання, чому так відбувається, що немовлята, невинні діти забираються від нас. … Господь забирає багатьох ще в дитинстві, щоб вони могли уникнути … смутку і нечестивості сучасного світу. Вони були надто чистими, надто милими, щоб жити на землі, отже, якщо це правильно розуміти, замість того, щоб плакати, у нас є привід радіти, коли вони звільняються від зла, і вони незабаром знову будуть з нами".

Пророк додав: "Хтось може поставити запитання: "Чи матимуть матері своїх дітей у вічності?" Так! Так! Матері, ваші діти будуть з вами, бо вони матимуть вічне життя, адже борг сплачено"[1].

З тих пір, як ми прочитали ці прекрасні слова, наші сімейні молитви були сповнені подяки за те обіцяння, що завдяки Спокуті Ісуса Христа ми знову будемо з нашим сином.

Сьогодні у нас є троє чудових дітей, які народилися після смерті нашого сина. Ми навчаємо їх істинній і вічній євангелії, яка скеровуватиме їх назад до їхнього Небесного Батька і їхнього Спасителя, Ісуса Христа.

Я знаю, що послання Пророка Джозефа Сміта про життя після смерті є істинним. Я завжди буду вдячна за надію, мир, радість і щастя, яке воно приносить в нашу сім'ю по обидва боки завіси. ■

Джуліана Фейхун, Лагос, Нігерія

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), сс. 177--178.

Тримаючи в руках книгу, я випадково відкрила її на розділі під назвою "Слова надії та розради в годину смерті".

В МЕНЕ БУЛО УДОСТАЛЬ ЧИМ ПОДІЛИТИСЯ

Я завжди вважав, що підготовка до надзвичайних ситуацій складається з того, щоб подбати про свою сім'ю і про себе. Але одного недільного ранку в південній Флориді у 1992 році я навчився розглядати підготовку інакше. Ураган Ендрю—один з тих ураганів, які вражали Сполучені Штати і принесли найбільше руйнувань та дуже дорого обійшлися—перервав прекрасне літо в Маямі, Флорида.

Я тимчасово жив один в помешканні біля узбережжя і відвідував тримісячну навчальну програму, яка стосувалася моєї роботи. Коли надійшло попередження про ураган і я дізнався, що нам потрібно евакуювати наш багатоквартирний комплекс до полудня, мій знайомий зарезервував номери в готелі у віддаленому від моря районі для наших співробітників і мене. Я забив дошками вікна свого помешкання і зібрав особисті речі.

В очікуванні на приїзд моєї дружини й дітей, які мали приїхати на тиждень, я заздалегідь закупив достатньо їжі й води для своєї сім'ї з шести членів. Мені було приємно від того, що в мене є безпечне місце і достатньо їжі, якої вистачило б на кілька тижнів.

Коли я підготувався, щоб вирушити в дорогу о 10:30, то відчував себе добре, бо все було в порядку. Я схилив коліна в молитві і подякував Небесному Батькові за свої благословення, просячи Його допомоги під час бурі, що насувалася. Коли я завершив свою молитву, Дух підказав мені сказати: "Якщо є хтось, кому потрібна допомога, будь ласка, допоможи мені знайти цю людину".

За кілька хвилин в мої двері постукала вдова, якій було за 80 років. "Вибачте,—сказала вона.— Я помилилася номером і шукаю свою подругу".

Коли я спитав, чи можу допомогти, вона збентежилася і сказала, що не знала, що робити і куди йти.

Вона виглядала змученою. Коли я спитав, чи можу допомогти, вона збентежилася і сказала, що не знала, що робити і куди йти. Я спитав її, де вона живе, і разом ми пішли до її помешкання, оцінили ситуацію і почали вирішувати її проблеми.

Я сказав їй, що моя компанія можливо має місце в одному з номерів нашого готелю, і запросив її залишитися з нашою групою. Вона з полегшенням зітхнула. Ми швидко спакували її речі та убезпечили її помешкання й майно, і я домовився, щоб знайомий відвіз її автомобіль до готелю.

В той час, як я готувався до від'їзду, ще дві вдови попросили моєї допомоги. Я допоміг їм заспокоїтися, щоб вони могли тверезо подумати, де знайти притулок. Коли я переносив речі одного з моїх колег по роботі, ще одна літня вдова попросила мене про допомогу. Ми помістили її крихкі речі в безпечне місце і допомогли їй підготуватися до від'їзду.

Тим часом інші співробітники запросили двох студентів коледжу, які жили на острові, приєднатися до нашої групи у віддаленому від моря готелі. Все, що вони мали з їжі, це кілька бутербродів і літр мінеральної води. На щастя, я мав чим поділитися, і не тільки з ними, але й з усіма іншими також.

Яким то було благословенням—бути підготовленим і мати скерування Господа! Це дозволило мені заспокоїти людей в часи сум'яття і присвятити майже весь свій час допомозі іншим, не переймаючись собою. Я навчився краще цінувати пораду наших провідників священства бути підготовленими. ■

Брент Фішер, Каліфорнія, США

В ОЧІКУВАННІ РАНКОВОЇ ЗОРІ

Тіні огорнули кімнату темрявою, коли я лежала й слухала дихання мого чоловіка, намагаючись зрозуміти, чи спить він. Минуло лише два дні з того часу, як під час неочікуваного нещасного випадку померла наша 12-річна дочка. Я знову закрила очі, але не могла заснути. Моє серце тужило за дочкою. Всі знання про план спасіння не могли полегшити біль суму за нею.

З наближенням світанку, у мене раптом виникло одне сильне бажання. Сонце невдовзі мало піднятися, і у своїй уяві я побачила небо, яке купається у м'якому рожевому світлі. Наша дочка любила рожевий колір. Рожева зоря—це було саме те, що мені потрібно було, щоб знову відчути, що я близько до неї.

"Давай підемо подивимося на схід сонця",—прошепотіла я своєму сонному чоловікові.

Ми стали на дорозі обличчям на схід і чекали … й чекали. Хоча небо й посвітліло, сонце не могло пробитися крізь низькі хмари.

Я схилила голову на плече свого чоловіка і зітхнула, намагаючись зробити вигляд, що для мене це не має значення. Але я бажала більшого. Мені потрібно було більше. Напевно, що Небесний Батько міг задовольнити це моє бажання, забравши нашу милу дочку до Себе додому.

Коли мій чоловік повернувся, щоб зайти в дім, і подивився назад на захід, то вигукнув: "Поглянь!"

Я повернулася. За нашими спинами хмари купалися в рожевому кольорі, оточені навколо золотистим світлом. У мене перехопило дихання і на очі навернулися сльози. Картина була красивішою, ніж я могла собі уявити. Це було схоже на обійми нашої дочки. Я пізнала, що Небесний Батько знав про біль мого серця і послав обіцяння надії на майбутнє—ніжне нагадування про вічні сім'ї і всі ті прекрасні моменти, які чекали нас попереду.

Я часто згадувала той прекрасний момент і нове бачення, яке він надав мені. Хто чекає сходу сонця із заходу? Однак чудо чекало на мене саме там. Скільки благословень і чудес я не помічаю через те, що вони приходять з неочікуваних місць? Скільки разів я зосереджувалася на тому, як, гадала, воно має бути, і не помічала слави того, що є?

Ми невтомно молилися про чудо, якого не сталося, однак, коли я озирнулася навколо, маючи нове бачення, то побачила чудо того, як покращилося життя чотирьох людей завдяки тому, що ми пожертвували органи нашої дочки, чудо сімейної любові і єдності у приході та чудо служіння. Я відчувала глибокий смуток, але я також відчувала, як могутня надія сповнює мою душу з кожним рожевим сходом сонця, з кожним рожевим заходом сонця та кожною рожевою квіткою, яка зустрічається на моєму шляху.

Тепер, коли сходить сонце, я дивлюсь на схід, а потім озираюсь на захід. Я усміхаюся, розуміючи те, що завжди можна побачити чудеса і благословення і, що сонце завжди сходитиме над нашим горем, якщо ми дозволятимемо йому. ■

Джулія Вагнер, Огайо, США

Коли мій чоловік повернувся, щоб зайти в дім, і подивився назад на захід, то вигукнув: "Поглянь!" За нашими спинами хмари купалися в рожевому кольорі.

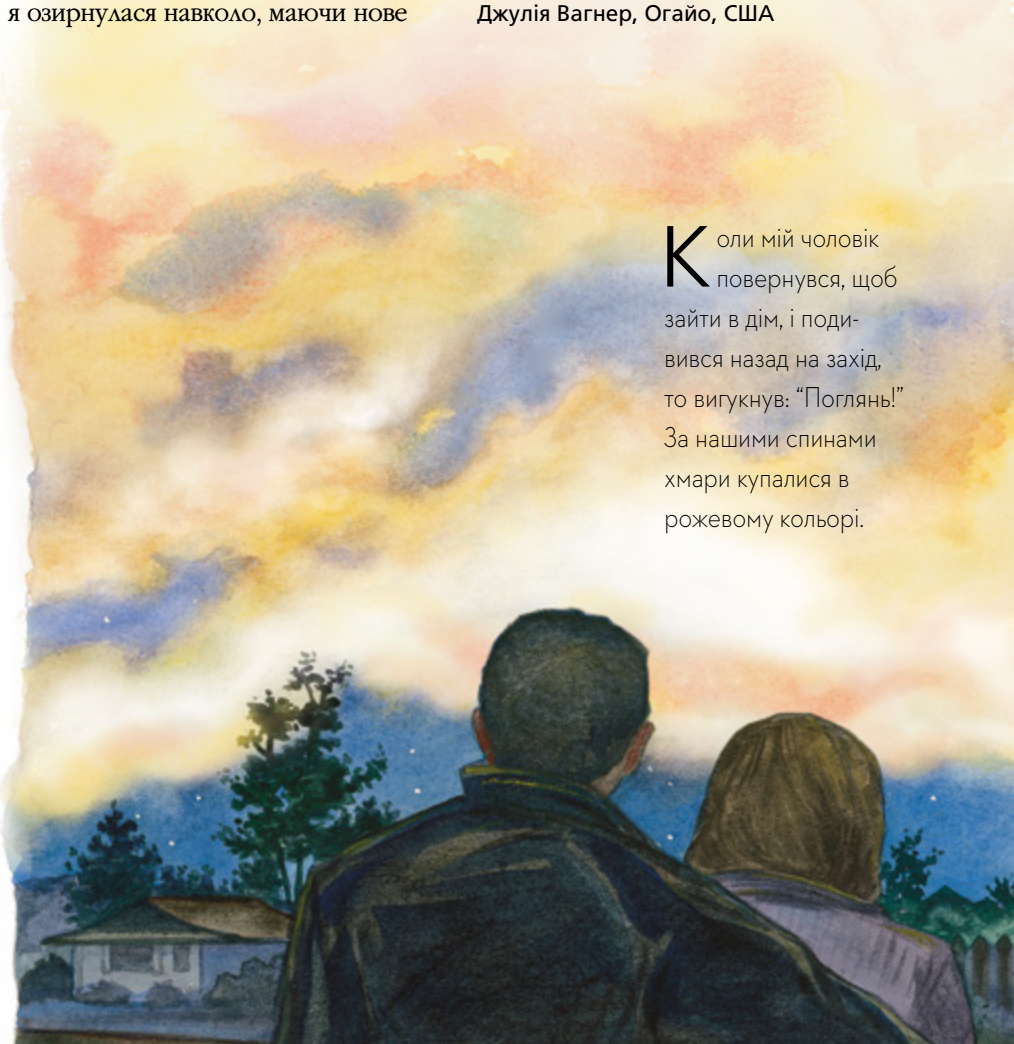

Як те, що ми живемо скромно, стежачи за своєю мовою, поведінкою та зовнішністю, допомагає нам випромінювати світло й славу Бога?

Якщо ваше око єдиноспрямоване до Моєї слави

Кетрін Нельсон і Хейді Мак-Конкі

Під час доземної Наради на Небесах, коли Ісус Христос визвався бути нашим Спасителем, Він сказав Батькові: "Хай буде Твоя воля, і слава Твоя навіки" (Мойсей 4:2).

Господь завжди показував приклад у прославленні Батька. Під час Його смертного священнослужіння Спаситель ніколи не привертав уваги до Себе, а натомість вказував Своїм послідовникам на Батька, навчаючи, що "Хто вірує в Мене, не в Мене він вірує, але в Того, Хто послав Мене" (Іван 12:44). Своїм ставленням, зовнішністю, словами та вчинками Спаситель навчав нас про важливість бути скромними.

Маючи рішучість наслідувати Спасителя, доросла молодь, слова якої містяться в цій статті, говорить про свій внутрішній і зовнішній вираз скромності і ділиться тим, як їхнє зобов'язання прославляти Бога, формувало їхній характер і скеровувало їхні вчинки.

Прославляйте Бога і випромінюйте світло

Ми краще усвідомлюємо те, як скромність прославляє Бога, коли розуміємо, чим насправді є скромність. В довіднику *Стійкі у вірі* пояснюється: "Скромність є виявом покори і добропристойності в одязі, зовнішньому вигляді, мові і поведінці. Якщо ви скромний, то не привертаєте до себе недоречної уваги. Замість цього, ви намагаєтеся "прославля[ти] Бога в тілі своєму та в дусі своєму" (1 Коринтянам 6:20)"[1].

Якщо ми навчаємося виявляти скромність так, як робив це Спаситель, ми запрошуємо у своє життя Дух, виконуючи обіцяння, що, "якщо ваше око буде єдиноспрямованим до [Божої] слави, ваш[е] тіл[о] буде цілковито сповнено світлом" (УЗ 88:67). Читаючи про те, як інша доросла молодь розуміє скромність, ви можете обдумати, як збільшити своє духовне світло, покращивши власне внутрішнє зобов'язання і зовнішній вияв скромності.

Будьте скромними в мові та поведінці

"Ваші слова і вчинки можуть мати сильний вплив на вас та інших. Виражайте себе чистою, позитивною, надихаючою мовою і вчинками, що приносять щастя оточуючим. Ваші зусилля бути скромним у словах і діях ведуть до збільшення провідництва і підтримки з боку Святого Духа"[2].

Дар'я Сергіївна Швидько з Волгограда, Росія, каже, що ми будемо скромними в мові, якщо ставитимемося до інших з повагою і використовуватимемо "м'який голос і спокійно висловлюватимемо наші думки, не користуючись грубими або неналежними словами". Скромна мова позбавлена пліток, глузування, висміювання та сарказму. Вона ніколи не принижує інших і не звеличує "его"; вона просто виявляє доброту і визнає

божественність всіх дітей Небесного Батька.

Наша мова також має виявляти повагу до Божества: “Уникайте брудної мови і недбалого, нешанобливого використання імені Господа, що є таким звичайним у світі. … Нешанобливий характер такої мови … зменшує [нашу] здатність отримувати тихі підказки Святого Духа”[3].

“Скромність є виявом покори і добропристойності в одязі, зовнішньому вигляді, мові і поведінці. Якщо ви скромний, то не привертаєте до себе недоречної уваги”.

Саме так, як нескромна мова, як-от: плітки та висміювання, може зашкодити стосункам, скромна мова розвиває сильнішу відданість Богові, і, як каже Келлі Пру з Юти, США: “Збільшує нашу здатність створювати позитивні стосунки з іншими. Наша скромна мова допомагає нам знаходити найкраще в інших людях”.

Скромність у мові і скромність у поведінці ідуть пліч-о-пліч. “Важливо бути скромним у мові та поведінці, оскільки це показує, ким ви є і якими є ваші цінності”,—каже Майк Олсен з Юти. Люди помічають, коли слова і вчинки не узгоджуються. Наша мова, яка надихає інших і прославляє Бога, має супроводжуватися відповідними вчинками. Завдяки служінню і виявленню доброти ми демонструємо, що наше зобов’язання надихати інших і шанувати Бога є глибшим за наші слова. Наш приклад учнівства на слові й ділі може справляти хороший вплив на інших.

“Я справді ціную скромність в поведінці й мові,—каже Каррі Карлсон з Колорадо, США. Є щось дуже чудове в людині, яка є скромною і не чинить нічого заради привернення уваги до себе. Ті люди, чия мова є скромною, стають могутніми посудинами Господа”.

Будьте скромними в одязі й зовнішності

“Скромний [одяг] сприяє виявленню наших найкращих рис, допомагаючи нам зосередитися на духовному, а не на тілесній людині”,—каже Пол Кейв з Юти. Одягаючись скромно, ми надихаємо інших більше дізнатися про нас і поважати нас за нашу особистість і характер, а не за те, як ми виглядаємо.

Те, як ми одягаємося, не тільки дає сигнал іншим, як вони мають ставитися до нас, але й впливає на наше ставлення до себе і на нашу самооцінку. “З євангелії ми дізнаємося про те, що наше тіло є даром від Бога,—каже Луїз Да Круз Джуніор з Бразилії. Наші тіла допомагають нам розвиватися и ставати подібними до нашого Батька. Саме тому важливо одягатися скромно. Чинячи так, ми показуємо Богу та іншим людям, що маємо повагу до цього дару та до інших”[4].

Керрі каже: “Нескромний одяг вдягають, щоб показати тіло, як фізичний об’єкт, що є відокремленим від духа, і має особистість та характер. Скромність, попри те, що інколи вона потребує від мене більших затрат і, безумовно, більше часу, допомогла мені засвоїти, що моє тіло є посудиною дорогоцінного духа, який має божественний потенціал і долю, народжений і вихований Небесними Батьками. Він заслуговує на значно більшу опіку й повагу, ніж йому може дати світ”.

У довіднику *Стійкі у вірі* нас навчають: “Крім уникнення [нескромного одягу], ви повинні уникати крайнощів в одязі, зовнішності і зачісці. В одязі, зовнішньому вигляді й поведінці будьте завжди акуратним і чистим, ніколи—неохайним чи недоречно недбалим”[5]. Те, як ми вдягаємося і подаємо себе, виявляє нашу повагу до Бога, до себе та до інших.

Зобов’яжіться бути послідовними

Намагаючись жити за євангельськими нормами щодо скромності, ми демонструємо наше зобов’язання у цьому через свою послідовність, завжди дотримуючись заповідей Господа, а не тоді, коли це зручно.

Істинне зобов’язання завжди основується на принципах євангелії. Ентоні Робертс з Юти каже: “Скромність—це стан розуму, бажання жити щодня, маючи розуміння євангелії і плану спасіння”.

Коли ми занурюємося в євангелію, наше навернення може стати глибшим і зросте наше бажання жити за принципами євангелії.

Зрозумійте свою божественну природу

Якщо ми завжди намагаємося бути скромними, це допомагає нам розуміти і цінувати наше первородство, а знання про нашу

божественну природу може надихнути нас бути більш скромними. Раффаелла Ферріні з Флоренції, Італія, каже: "Скромність благословляє моє життя, бо вона допомагає мені відчувати себе особливою дочкою мого Небесного Батька, а це знання, у свою чергу, викликає в мені бажання бути скромною".

Якщо дозволяти світу визначати те, ким ми є, це може зашкодити нашому почуттю власної гідності. Джуліанна Ауна з Юти описує свій досвід: "До того, як здобути свідчення щодо принципу скромності, я перебувала в неприємному і духовно небезпечному місці. Дозволивши світу визначати мою особистість, я відчувала пригнічення і духовну кволість, бо одержимість світу мирськими, фізичними речами є жорстокою й безжалісною. Коли я вирішила не прислухатись до світу, і замість цього дозволити своїм стосункам з Богом визначати мою особистість, життя стало легшим, вільнішим і щасливішим". Коли ми шукатимемо схвалення Небесного Батька, а не світу, то здобудемо більше радості в житті і більшу мотивацію бути скромними.

Живіть скромним життям

"Скромність виявляється в усьому, що ми робимо: нашій мові, нашому зовнішньому вигляді, нашій поведінці і навіть у тому, які місця ми відвідуємо",—каже Галина Вікторівна Савчук з Новосибірська, Росія. Скромне життя тісно пов'язане з нашою відданістю євангелії і нашими стосунками з Богом.

Істинна скромність є поєднанням поведінки і ставлення. Робота над вдосконаленням, чи то нашої поведінки, чи складу мислення, допоможе нам покращити, як одне, так і інше. Якщо ми скромні у своїй поведінці й зовнішності, але не розвиваємо в собі довічного зобов'язання робити це, то позбавляємо себе повноти благословень, які приходять завдяки скромному життю. І якщо ми вважаємо себе скромними людьми, не виражаючи це своїми діями, то ми займаємося самообманом[6].

Якщо в контексті скромності сказати, що наше око єдиноспрямоване до слави Бога, це означає, що ми зовнішньо і внутрішньо зобов'язані жити скромно. Саме так, як око має бути спрямоване до Бога, наш зовнішній вигляд і вчинки мають узгоджуватися з принципами скромності. Але, якщо око лише тільки дивиться в напрямку Бога, воно не є єдиноспрямованим до Його слави; воно має зосереджуватися на Ньому. Так само, за скромним одягом і зовнішнім виглядом має бути розуміння вічних принципів.

Коли ми повертаємо свої очі до Бога, нам буде легше зосереджувати свій погляд на Ньому. Також, коли ми зосереджуємо свій погляд на Богові, наші очі природно будуть спрямовані до Нього.

Коли ми прагнемо жити скромно, то відчуватимемо зростання впливу Духа в нашому житті. Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: "Без скромності ми не можемо бути гідні присутності Духа. Бути скромними —це бути смиренними, а смирення запрошує Духа перебувати з нами"[7]. Якщо Дух скеровуватиме наші думки і вчинки, наші очі стануть єдиноспрямованими до слави Бога і ми будемо сповнені світла. ■

Кетрін Нельсон живе в Юті, США. Хейді Мак-Конкі живе у шт. Делавер, США

ПОСИЛАННЯ

1. *Стійкі у вірі: Довідник з євангелії* (2004) с. 138.
2. *Стійкі у вірі* (2004), с. 140.
3. *Стійкі у вірі* (2004), с. 140.
4. Див. *Стійкі у вірі* , с. 139.
5. *Стійкі у вірі* (2004), с. 139.
6. Див. Лінн Г. Роббінс, "Якими чоловіками і жінками повинні ви бути?", *Ліягона,* трав. 2011, с. 103.
7. Роберт Д. Хейлз, "Скромність: благоговіння перед Господом", *Ліягона,* серп. 2008, с. 18.

Фінляндії

Навернення і жертвування у

Яка вона—віддана доросла молодь у Фінляндії? Один молодий чоловік розповідає про свою культуру і свою віру.

Мелісса Зентено

За кілька миль від узбережжя Гельсінкі, Фінляндія, знаходиться морська фортеця Суоменлінна, зведена у 18 столітті для захисту проти загарбників. Простягнувшись на шістьох островах, ця цитадель представляє собою тверду рішучість фінського народу.

Але фінські члени Церкви відвідують іншу будівлю, коли подорожують до їхньої столиці. Гельсінський храм, Фінляндія, є фізичним символом їхнього навернення і захисту, який вони отримують, живучи за євангелію.

Для Ніило Кервінена, 24-річного дорослого молодого чоловіка з Рованіемі, Фінляндія, 10-годинна подорож потягом до Гельсінкі—це незначна ціна, яку потрібно сплатити за благословення служіння у храмі.

До освячення Гельсінського храму, Фінляндія, в жовтні 2006 року, Ніило та інші члени його приходу мали подорожувати до Стокгольмського храму, Швеція, або до Копенгагенського храму, Данія. "На такі подорожі зазвичай витрачався тиждень під час літньої відпустки",—згадує він. Подорожі автобусом і ночівля в палатках під час цих подорожей —це одні з найкращих спогадів, які він має.

Втім, храм в його рідній землі—це чудове благословення. "Я дуже зрадів, коли було оголошено про Гельсінський храм,—каже Ніило.— Молитва освячення все ще відлунює в моєму серці щоразу, як я заходжу всередину".

Така любов до храмів вирізняє Ніило серед його друзів. "Фіни багато працюють і люблять активний спосіб життя, однак вони залишають небагато часу для духовних речей у своєму житті",—каже він. Хоча Ніило каже, що завжди був благословенний хорошими друзями, чим старше він ставав, тим очевиднішою ставала різниця між способом життя його друзів і тим, як навчали жити його. Саме ця відмінність стала приводом для того, щоб Ніило почав прагнути власного свідчення, коли йому виповнилося 17 років. "Я мав прийняти рішення щодо того, де стояти, і яким бути,—каже він.— Отримуючи благословення від Господа і маючи скерування сім'ї та хороших друзів, я здобув міцніше свідчення про Церкву".

Говорячи про навернення, старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: "Я обіцяю, що здобуваючи знання про істину і навертаючись до Господа, ми залишатимемося міцними й стійкими і ніколи не відступимо"[1]. Хоча подорож до Гельсінкі вимагає часу й грошей, Ніило рішуче налаштований бути учнем Христа. Але для Ніило—це зовсім не жертва. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Девід А. Беднар, "Навернені до Господа", *Ліягона*, лист. 2012, с. 109.

ФОТОГРАФІЯ КУККА ФРІСРОМА

БІЛЬШЕ ПРО НІІЛО

Що зазвичай їдять фіни?
Серед моїх улюблених страв: суп з лосося та м'ясо оленя з картоплею пюре. Ми також їмо багато житнього хлібу.

Що ти робиш, щоб розважитися?
Мені подобається займатися сноубордом, дивитися фільми або просто гуляти на свіжому повітрі. Я служив на місії в Японії, отже я вивчаю японську мову, коли є можливість.

Як у Фінляндії проходять побачення?
У нас немає якоїсь міцної традиції щодо побачень. Зазвичай люди запрошують когось на побачення після того, як хтось їм вже дуже сподобався. Тут побачення не є тим механізмом, який дозволяє краще дізнатися про людину. Попри те, що у нас небагато членів Церкви, тут живе віддана доросла молодь. Іноді молоді дорослі члени Церкви долають великі відстані, щоб сходити на побачення з людиною, яку вони зустріли під час влаштованих для неодруженої молоді танців.

ЦЕРКВА У ФІНЛЯНДІЇ

4715 святих останніх днів
15 приходів
15 філій
2 коли
1 місія
1 храм, освячений 22 жовтня 2006 року

ФАКТИ В ЦИФРАХ

Населення: 5250000 людей (на січень 2012 р.)
187888 озер
179584 островів
2,2 мільйони саун

ФАКТИ

Столиця: Гельсінкі
Мова: фінська

ЧОЛОВІКИ І ЖІНКИ В **РОБОТІ ГОСПОДА**

У величному плані нашого Небесного Батька, який укріплено священством, чоловіки і жінки мають різні, однак рівноцінні за важливістю ролі.

Старійшина М. Рассел Баллард
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Я впевнений, що є істини, які необхідно зрозуміти як чоловікам, так і жінкам, стосовно важливої ролі, яку мають жінки у зміцненні й розбудові царства Божого на землі. З багатьох точок зору жінки є серцем цієї Церкви. Тож з Господньою допомогою я б хотів віддати належне вірним жінкам і дівчатам Церкви. Ви, дорогі сестри, у якому б куточку світу ви не жили, знайте про велику любов і довіру, які мають до вас Перше Президентство і Дванадцять апостолів.

Хочу на початку трохи нагадати, що ми робимо тут, на землі.

Ми є улюбленими духовними синами і дочками Небесного Батька. Ми жили з Ним у доземному світі. Аби виконати місію—"здійснювати безсмертя і вічне життя людини" (Мойсей 1:39), Небесний Батько створив план, щоб допомогти Своїм дітям сягнути їхнього найвищого потенціалу. Згідно з планом нашого Батька людина мала пасти й тимчасово відділитися від Нього, щоб прийти у смертне життя, отримати тіло і пройти період випробувань і перевірок. Його план передбачав Спасителя, Який викупить людство від Падіння. Спокута нашого Господа Ісуса Христа відкриває шлях повернення в присутність Бога через євангельські обряди і священні завіти. Оскільки ми мали жити в земних умовах, сповнених небезпеки і відволікаючих моментів, Небесний Батько і Його Син знали, що нам знадобиться доступ до сили, більшої за нашу власну. Вони знали, що нам буде потрібна Їхня сила. Євангелія і вчення Христа дає всім, хто прийме їх, силу сягнути вічного життя і силу знайти радість в процесі подорожі.

Є ті, хто ставить під сумнів місце жінки в Божому плані та в Церкві. У мене досить часто брали інтерв'ю журналісти з національних та міжнародних ЗМІ, завдяки чому я можу сказати, що більшість із тих, з ким я розмовляв, мають упереджену думку стосовно цього питання. Упродовж років багато журналістів ставлять запитання, суть яких полягає в тому, що жінки займають другорядне місце в Церкві. Це дуже далеко від істини.

Хочу, щоб ви поміркували над п'ятьма принципами, що стосуються цієї важливої теми.

1. У Бога є план, щоб допомогти нам сягнути вічного життя

Наш Небесний Батько створив як жінок, так і чоловіків, які є Його духовними

дочками і синами. Це означає, що стать є вічною. Він має план, мета якого—допомогти всім прийняти рішення іти за Ним і Його Сином, Ісусом Христом, сягнути своєї вічної долі спадкоємців вічного життя.

Якщо наше майбутнє піднесення є Їхньою головною метою і якщо Вони всезнаючі й досконалі, а ми знаємо, що це так, тоді Вони краще знають, як готувати, навчати і вести нас, аби ми мали більше шансів стати гідними піднесення.

Майже у кожного є родич або друг, який дуже переймається якимись спірними питаннями суспільства. Сперечання щодо спірних питань, як правило, не приносить ніякого результату і, фактично, може породжувати сварки. Є певні запитання щодо позиції Церкви стосовно делікатних питань, на які важко дати таку відповідь, яка б задовольнила усіх. Однак коли ми запитуємо в молитві Господа щодо того, які почуття мати або що робити в таких ситуаціях, надходить така думка: “Чи віриш ти в Ісуса Христа і чи наслідуєш ти Його і Батька?” Я впевнений, що майже кожен у цій Церкві може рано чи пізно запитувати себе, чи має здатність робити все, що вимагається. Але якщо вони дійсно вірять у Господа, то приходить запевнення: “Я вірю в Ісуса Христа, і я бажаю робити все, що Він від мене очікує”. Тож ми рухаємося вперед. Якими могутніми є слова: “Я вірю Ісусу Христу”!

Наші свідчення, наш спокій у розумі і наше благополуччя починаються з бажання вірити, що наш Небесний Батько дійсно знає краще.

2. Церква скеровується через ключі священства

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів—це Господня Церква, і Його Церква скеровується через повноваження священства і ключі священства, і лише ними. “Ключі священства є владою, яку Бог дав провідникам священства, щоб керувати, контролювати і управляти використанням Його священства на землі”[1].

Ті, хто має ключі священства—чи то диякон, який має ключі для свого кворуму, чи то єпископ, який має ключі для всього приходу, чи Президент Церкви, який тримає всі ключі священства—у буквальному розумінні дають можливість усім, хто вірно служить під їхнім керівництвом, застосовувати повноваження священства і мати доступ до сили священства.

Усі чоловіки та всі жінки служать під керівництвом тих, хто має ключі. Ось таким чином Господь керує Своєю Церквою.

Хочу повторити те, що казав на квітневій генеральній конференції 2013 року: “У великому плані нашого Небесного Батька, укріпленому священством, чоловіки мають унікальну відповідальність служити у священстві, але самі вони не є священством. Чоловіки й жінки мають різні, але однаково важливі ролі. Саме так, як жінка не може зачати дитину без чоловіка, так і чоловік без жінки не може повною мірою користуватися владою священства, щоб створити вічну сім’ю. …У вічності і сила створювати життя, і сила священства будуть належати і чоловіку, і дружині”[2].

Чому в чини священства висвячують чоловіків, а не жінок? Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) пояснював, що Сам Господь, а не людина, “призначив, щоб чоловіки в Його Церкві були носіями священства”, і Сам Господь наділив жінок “здатністю стати останнім штрихом у цій величній і дивовижній організації, яка є Церквою і царством Божим”[3]. Коли все було сказано і зроблено, Господь не відкрив, чому Він організував Свою Церкву саме таким чином.

Не забуваймо, що приблизно половина усього навчання у Церкві, здійснюється сестрами. Сестри також обіймають багато керівних посад. Багато проектів та заходів служіння планується і скеровується жінками. Надання поради та інші види залучення жінок до рад приходу, колу і генеральних рад у Головному управлінні Церкви є можливістю отримання необхідного бачення, мудрості й рівноваги.

Потрібні як чоловіки, які поважають жінок та притаманні лише їм духовні дари, так і жінки, які поважають ключі священства, що ними наділені чоловіки, аби запрошувати всі благословення небес у будь-якій справі у Церкві.

3. Чоловіки і жінки є однаково важливими

Чоловіки і жінки є рівноцінними в очах Бога і в очах Церкви, але рівноцінність не означає тотожність. Обов’язки і божественні дари чоловіків і жінок відрізняються за своєю природою, а не за своєю важливістю чи впливом. Згідно з ученням нашої Церкви жінки є рівними з чоловіками, однак відрізняються від них. Бог не вважає жодну стать кращою чи більш важливою за іншу. Президент Хінклі проголосив жінкам, що “наш Небесний Батько … ніколи не планував, що ви маєте стати чимось меншим за вінцеву славу Його творінь”[4].

Чоловіки і жінки мають різні дари, різні сильні сторони, різні точки зору і схильності. Це одна з основних причин, чому ми потрібні одне одному. Для створення сім’ї необхідною є наявність чоловіка і жінки, і для виконання роботи Господа необхідні і чоловіки, і жінки. Чоловік і дружина, які праведно працюють разом, доповнюють одне одного. Тож будьмо обережні, аби не ставитися легковажно до плану Небесного Батька і мети нашого життя.

4. Сила священства благословляє всіх

Коли чоловіки і жінки ідуть до храму, вони всі обдаровуються тією самою силою, яка є силою священства. У той час як повноваження священства скеровується через ключі священства і ключі священства можуть мати лише гідні чоловіки, доступ до сили і благословень священства відкрито всім Божим дітям.

Наш Небесний Батько щедро наділяє Своєю силою. Усі чоловіки і жінки мають доступ до цієї сили, яка допомагає нам в житті. Усі, хто уклав священні завіти з Господом і шанує ці завіти, гідні отримання особистого одкровення, мають благословення служіння ангелів, спілкування з Богом, отримання повноти євангелії і, зрештою, разом з Ісусом Христом стають спадкоємцями усього, що має наш Батько.

5. Нам треба знати вчення і свідчити про нього

Нам треба, щоб жінки Церкви знали вчення Христа і свідчили про Відновлення всіма можливими для вас способами. Ніколи не було складнішого періоду в історії землі. Сатана і його прибічники вдосконалювали зброю у своєму арсеналі тисячоліттями, і вони є досвідченими руйнівниками віри й довіри до Бога і до Господа Ісуса Христа серед людей.

Усі ми—чоловіки, жінки, доросла молодь, хлопці та дівчата—маємо Господа і Його Церкву, щоб обороняти, захищати і поширювати по всій землі. Нам потрібно більше виразних, впливових голосів жінок і їхня віра. Ви нам потрібні, щоб вивчати доктрину і розуміти, у що ми віримо, аби ви могли свідчити про істинність усього—незалежно від того, чи свідчення будуть виголошені навколо багаття в таборі молодих жінок, на зборах свідчень, на блозі чи на Facebook. Лише ви можете показати світові, як виглядають і у що вірять жінки Бога, які уклали завіти.

Сестри, сфера вашого впливу—унікальна. Чоловікам вона не підвладна. Ніхто не може захищати Спасителя з більшою здатністю чи силою переконувати, ніж ви, дочки Бога; ви, хто має таку внутрішню силу і переконаність. Сила голосу наверненої жінки—безмірна, і Церква потребує ваших голосів зараз, як ніколи раніше.

Я залишаю своє свідчення, і моє свідчення в тому, що ми живемо в час, коли нам треба об'єднатися. Ми повинні об'єднатися—чоловіки і жінки, юнаки і дівчата, хлопчики і дівчатка. Ми повинні відстоювати план нашого Небесного Батька. Ми повинні захищати Його. Його нівелюють. Ми не можемо байдуже стояти, як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, і дозволяти, щоб це продовжувалося. Треба набратися мужності, і нехай інші почують наші голоси.

Нехай Бог благословить вас відвагою вивчати і знати прості євангельські істини, а потім ділитися ними при кожній нагоді. ■

З виступу на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга, виголошеного 20 серпня 2013 р. Повну версію виступу англійською мовою можна знайти на сайті speeches.byu.edu.

ПОСИЛАННЯ

1. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 2.1.1.
2. М. Рассел Баллард, "Це моя робота і Моя слава", *Ліягона,* трав. 2013, с. 19.
3. Гордон Б. Хінклі, "Women of the Church," *Ensign,* Nov. 1996, 70.
4. Гордон Б. Хінклі, "Stand Strong against the Wiles of the World," *Ensign,* Nov. 1995, 98.

ГОТУВАТИСЯ, ЩОБ СЛУЖИТИ,

СЛУЖИТИ, ЩОБ ПІДГОТУВАТИСЯ

Бог дав вам Ааронове священство, бо в Нього є для вас робота—зараз і в майбутньому.

Девід Л. Бек
Генеральний президент Товариства молодих чоловіків

Джонатан—це мій друг, який приєднався до Церкви чотири роки тому. Він—єдиний член Церкви у своїй сім'ї. Після отримання Ааронового священства він почав служити іншим так, як ніколи не робив цього раніше. Джонатан знав, що для того, щоб служити, йому багато чого потрібно навчитися. Він також хотів бути гідним і більш надійним, тож вивчав євангелію, молився і ходив на недільні збори та семінарію. Він старанно намагався дотримуватися заповідей і церковних норм. Він ретельно виконував свої обов'язки священства, у тому числі був чудовим домашнім учителем. Його книга *Обов'язок перед Богом* допомогла йому зрозуміти ці обов'язки і дізнатися, як їх виконувати.

Віддане служіння у священстві додало Джонатану духовних сил. Воно допомогло йому захиститися від поганого впливу. Він надзвичайно зріс, служачи й готуючись до майбутнього. У минулому році він був гідний отримання Мелхиседекового священства і храмового ендаументу. Зараз він служить на місії в Бразилії.

Ааронове священство часто називають "підготовчим священством". Бог дав Ааронове священство, бо Він має роботу для вас—зараз і в майбутньому. Ваше віддане служіння в Аароновому священстві готує вас до ще більших можливостей служити у майбутньому. Як і Джонатан, ви готуєтеся "отримати Мелхиседекове священство, отримати храмові благословення, служити на місії повного дня, бути люблячим чоловіком і батьком і продовжувати служити Господові усе своє життя" (*Стійкі у вірі: довідник з євангелії* [2005], с. 4).

Ви можете не знати достеменно, які чудові можливості Небесний Батько приготував для вас, але я впевнений, що ви будете готові їх отримати, якщо не забудете виконувати, як носій Ааронового священства, наступне.

Наслідувати Ісуса Христа

Як носій священства ви є представником Ісуса Христа. Це означає, що вас просять іти за Ним і робити те, що робив би Він. Що Він робив би? У кожній ситуації Він присвячував Своє життя служінню і благословенню інших людей. Ми також маємо це робити. Віддайте своє життя служінню іншим—а потім зростайте і вдосконалюйтеся, щоб ви могли ще більше віддавати себе іншим! Пам'ятайте, як Ісус зростав у юності: Він "зростав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей" (Лука 2:52).

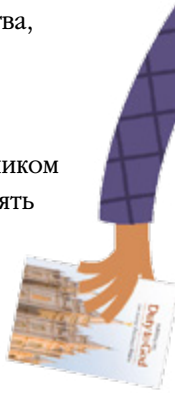

Наслідування Спасителя полягає також і в тому, щоб ставати мудрими і фізично здоровими в юності. Для цього необхідно старанно працювати і завжди робити все, на що ви здатні (див. УЗ 4:2). Ви здобуваєте прихильність Господа, наближаючись до Нього у щоденній молитві, вивченні

ІЛЮСТРАЦІЇ ТАЇ МОРЛІ

НОСІЇ ААРОНОВОГО СВЯЩЕНСТВА:

Наслідують Ісуса Христа, коли

- щоденно моляться і вивчають євангелію
- виявляють послух
- прагнуть зрозуміти Божу волю

Виконують обряди священства, такі як:

- благословення причастя
- хрищення інших людей

Завжди служать

- зміцнюючи сім'ю і членів кворуму
- рятуючи малоактивних членів Церкви
- служачи нужденним

ЯК Я МОЖУ ПІДГОТУВАТИСЯ ДО:

отримання Мелхиседекового священства

_____

_____

_____

отримання храмових благословень

_____

_____

_____

служіння на місії

_____

_____

_____

виконання ролі чоловіка і батька

_____

_____

_____

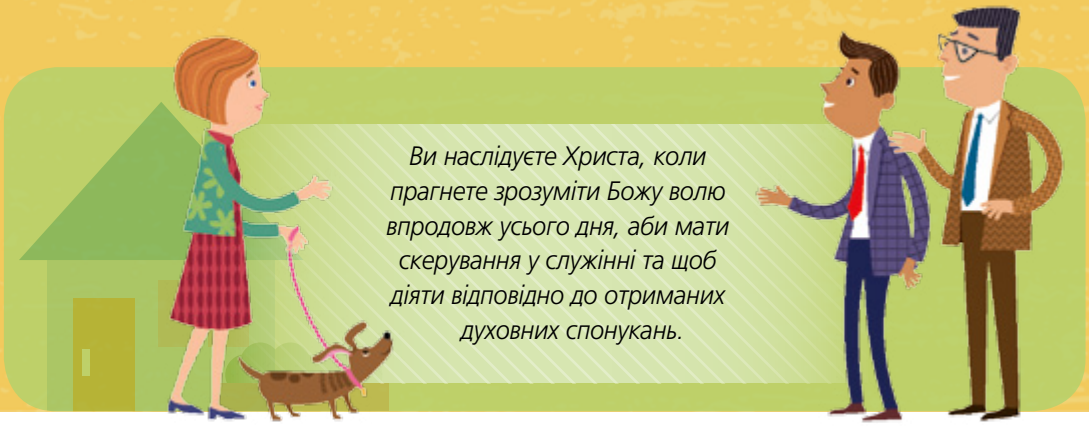

євангелії, виявляючи послух та служачи. Ви здобуваєте прихильність у людей, якщо є добрими і вірними у ставленні до своєї сім'ї та дружите з усіма так, як дружив би Христос.

Пам'ятайте, що Ісус завжди виконував волю Батька. Ви наслідуєте Христа, коли прагнете зрозуміти Божу волю впродовж усього дня, аби мати скерування у служінні та щоб діяти відповідно до отриманих духовних спонукань.

Виконувати обряди священства

Обряди священства є необхідними для всіх Божих дітей і однаковою мірою благословляють Його синів і дочок. З тієї миті, як ви стали дияконом, ви допомагаєте виконувати обряди священства, розносячи причастя. Ви й надалі будете виконувати обряди в Аароновому священстві, коли будете готувати і благословляти причастя, христити і брати участь у висвяченні інших носіїв Ааронового священства.

Щоб взяти участь у священних обрядах, ви маєте бути чистими. Ваша моральна чистота може додати обрядам великої духовної сили під час їхнього виконання. Намагайтеся бути гідними в усьому, щоб носити священні посудини Господнього причастя (див. УЗ 38:42). Якщо це так, то ви можете бути для членів свого приходу або філії справжнім представником Ісуса Христа. Вони матимуть благословення завдяки вашій рішучості дотримуватися заповідей, які ви допомагаєте їм поновити.

Завжди служити

Будучи носієм Ааронового священства, ви служите. Завжди шукайте можливості служити своїй сім'ї, друзям, членам кворуму та іншим людям. Усе, що ви робите у священстві, допомагає вам служити іншим як фізично, так і духовно. Наприклад, коли ви допомагаєте своєму єпископу або президенту філії, служачи певній сім'ї як домашній учитель, ви навчаєтеся розрізняти потреби людей і опікуватися ними. Ви також служите іншим, коли звертаєте увагу на інших членів у своєму кворумі та зміцнюєте їх, спасаєте малоактивних, збираєте пожертвування від посту, щоб допомогти бідним і нужденним, виконуєте фізичну роботу для хворих і немічних, навчаєте і свідчите про Христа і Його євангелію та полегшуєте тягарі тих, хто підупав духом.

Ви служите, коли проводите уроки на зборах свого кворуму і на домашніх сімейних вечорах. Ви служите, коли запрошуєте всіх прийти до Христа (див. УЗ 50:29)—вдома, у своєму кворумі, у школі, разом з місіонерами повного дня і в усіх інших місцях.

Ваше майбутнє

Обговоріть з батьками чи порадниками, що від вас вимагатиметься у виконанні майбутніх ролей: носія Мелхиседекового священства, місіонера, чоловіка і батька. Напишіть у вільному місці деякі з тих величних обов'язків і те, як ви можете до них підготуватися сьогодні, служачи в Аароновому священстві. Зараз це може приголомшувати, однак пам'ятайте, що найкращий спосіб підготовки—просто робити те, що просить Небесний Батько робити нас сьогодні. Бажаю вам знайти щастя у теперішньому служінні та в підготовці до свого славетного майбутнього. ■

СИЛА БЛАГОСЛОВЛЯТИ ВСІХ ЛЮДЕЙ

Церковні провідники навчають нас, що обряди і завіти священства доступні для всіх Божих дітей---чоловіків і жінок.

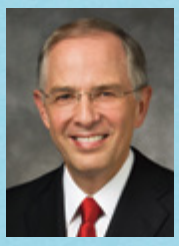

"Священство—це сила і повноваження від Бога, дані для спасіння і благословення усіх—чоловіків, жінок і дітей. …

Існують особливі благословення від Бога для кожної гідної людини, яка христиться, отримує Святого Духа і регулярно причащається. У храмі вона ще більше сповнюється світлом і зміцнюється, а також отримує обіцяння вічного життя [див. УЗ 138:37, 51].

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Сила священства", *Ліягона,* лист. 2013, с. 92.

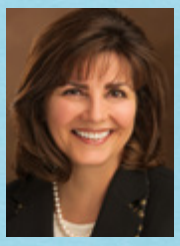

"Обряди і завіти священства відкривають доступ до повноти благословень, обіцяних нам Богом, які стали можливими завдяки Спокуті Спасителя. Вони озброюють Божих синів і дочок силою Бога, і надають нам можливість отримати вічне життя—повернутися у Божу присутність і жити з Ним в Його вічній сім'ї".

Керол М. Стівенс, перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги, "Чи знаємо ми, що маємо?", *Ліягона*, лист. 2013, с. 12.

"Нам важливо зрозуміти, що Небесний Батько забезпечив шлях до отримання благословень священства, і до зміцнення його силою для всіх Своїх синів і дочок.В основі Божого плану для Його духовних дітей лежить Його власне проголошення: "Це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини" (Мойсей 1:39)".

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Це є Моя робота і Моя слава", *Ліягона,* трав. 2013, с. 19.

ІЛЮСТРАЦІЯ ГЕЙЛА АРМСТРОНГА

ПРИНЕСТИ **БЛАГОСЛОВЕННЯ СВЯЩЕНСТВА** У ВАШУ ДОМІВКУ

Бонні Л. Оскарсон
Генеральний президент Товариства молодих жінок

Зберігаючи свої завіти, ви черпаєте силу священства, щоб благословляти свій дім і сім'ю.

Як можете ви, як молодий чоловік або молода жінка, незалежно від ваших сімейних обставин, черпати силу із завітів священства, які ви уклали під час хрищення, щоб зміцнити ваші домівки й сім'ї? Розуміння ролі й важливості наших сімей у Господньому плані може надихати нас шанувати дані нами обіцяння, коли ми бачимо, що наше найкраще й найбільш сповнене ентузіазму служіння виконується в стінах наших власних домівок. Давайте подивимося на деякі шляхи, як ми можемо черпати силу із наших завітів, щоб зміцнити тих, хто має для нас найбільше значення, і служити їм.

Як би ви відповіли?

Вечір понеділка і у вас безліч домашніх завдань. Ви чуєте, як ваш батько кличе сім'ю зібратися для проведення домашнього сімейного вечора. Що ви робитимете?

Вибір А: Ваша відповідь: "О, тату, сьогодні у мене на це немає часу! Я маю навчатися!"

Вибір Б: Ви швидко допомагаєте зібрати своїх братиків і сестричок, берете активну участь в молитвах, виборі гімнів та духовному посланні.

Коли вдома є провідництво священства

Серед способів зміцнити провідництво священства у вашому домі такі: підтримка ваших батьків, коли ви охоче берете участь в домашньому сімейному вечорі, сімейній молитві та сімейному вивченні Писань. Існує й багато інших шляхів, таких як:

- Моліться за своїх батьків. (Вони майже напевно моляться за вас щодня).
- Підтримуйте ваших батьків в їхніх церковних покликаннях і пропонуйте допомогу по дому, особливо коли вони зайняті, виконуючи особливі завдання.
- Приєднайтеся до батьків у вітанні домашніх вчителів, коли ті прийдуть, а потім ввічливо вислуховуйте їхнє послання.

ІЛЮСТРАЦІЇ СЮДІ МАК-КОЛЛУМА

- Якщо на вашій території є храм, пропонуйте батькам посидіти з молодшими братами і сестрами, щоб батьки могли відвідати храм і взяти участь в обрядах священства.

Пам'ятайте, що не лише батьки відповідають за запрошення і збереження Духа у вашій домівці. Є багато чого, що ви можете робити, аби запросити Дух через ваші вчинки й ставлення. Чи виконуєте ви свою частину, щоб сприяти присутності Духа у вашій домівці?

Якщо в домі немає провідництва священства

Жодна сім'я не виглядає однаково і не діє в однаковий спосіб. Можливо у вас є лише один з батьків або у вас немає носія священства, який головує у вашому домі. Та все ще існує багато шляхів, аби запросити силу священства, щоб зміцнити вас і вашу сім'ю. Є те, що всі ми маємо робити, незалежно від наших обставин:

- Моліться особисто, вивчайте Писання і постіться. Ці зусилля допоможуть вам бути духовно сильними і запрошувати Дух у ваше життя і у вашу сферу впливу.
- Приділіть час тому, щоб звеличувати ваші покликання або церковні доручення і готуватися до недільних уроків. Виконання цих речей допомагає вам мати впевненість у собі і показує, що ви підтримуєте програми священства.
- Виявляйте повагу до всіх членів вашої сім'ї і підтримуйте їхні корисні заходи. Цей вибір допомагає зміцнювати всю сім'ю.
- Розповідайте своїй сім'ї те, про що ви дізнаєтеся і що робите на уроках і в кворумах в Церкві. Це один із способів донести євангельські вчення в дім.
- Знаходьте способи служити тим, хто навколо вас, через прості вчинки доброти.
- Допомагайте по дому, виконуючи хатню роботу або допомагаючи братику чи сестричці.
- Виявляйте Христову любов до членів своєї сім'ї—це краще сприятиме створенню міцних сімейних уз, ніж будь-що інше, що ви можете робити.

Шанувати ваші завіти

Служачи, люблячи і зміцнюючи наші сім'ї, ми залишаємося вірними завітам, які уклали при хрищенні, щоб стояти свідками Ісуса Христа, дотримуватися Його заповідей і зміцнювати тих, хто навколо нас. Ми можемо черпати силу від наших завітів священства, щоб бути благословенням в наших домівках і сім'ях та допомагати їм. *Священство, служіння* і *домівка*—це ті слова, які мають навічно поєднатися в нашому розумі. Члени наших сімей мають стояти на першому місці, коли ми шукаємо способи брати участь в роботі зі спасіння. Коли ми зміцнюємо наші сім'ї, ми також зміцнюємо Церкву, наші громади і світ. ■

"Сім'я є центральною частиною Творцевого плану для вічної долі Його дітей".

"Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона*, лист. 2010, с. 3 обкладинки.

"Найважливіша Господня робота, яка може випасти вам, виконується в стінах ваших власних домівок".

***Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі* (2001), с. 134.**

ВПЕВНЕНІСТЬ, ЯКУ ДАЄ **ГІДНІСТЬ**

У своєму виступі я хотів би зосередитися на тому, як набути дуже особливого виду впевненості.

Старійшина Джеффрі Р. Холланд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Моє послання до вас—це послання надії і підтримки на цей час і на все ваше життя. У світі є багато проблем, але проблеми завжди були у всі часи та епохи. Не надто переймайтеся ними і нехай вони вас не розчаровують. Майбутні роки будуть сповнені чудовими нагодами і великими благословеннями. Розвиватимуться наука і технології, медицина і зв'язок—усі напрямки, які так рясно благословляють наше життя. Ви живете у найславетніший з усіх часів, будь-коли відомих світу, коли сучасні благословення приходять до більшої кількості людей по всьому світу, ніж у будь-який інший час в історії. Пам'ятайте—ваша бабуся ніколи не мріяла про планшетний комп'ютер, коли була у вашому віці, а ваш дідусь і досі не знає, як спілкуватися за допомогою текстових повідомлень. Тож будьте щасливими, здоровими і сповненими оптимізму.

Я кажу це зокрема тому, що у статті, яку я нещодавно прочитав, говориться, що найпоширеніша хвороба сьогодні серед молоді не діабет, не серцеві захворювання і не рак. (Ці проблеми, як правило, більш притаманні людям мого віку, а не вашого). Натомість було зазначено, що хвороба, яка найбільше вражає підлітків і тих, кому за 20, це сумніви у власних здібностях, страх майбутнього, низька самооцінка і загалом нестача впевненості в собі та навколишньому світі.

Хоча я набагато старший за вас, я розумію ці занепокоєння, оскільки протягом майже всіх своїх молодих років я також звичайно стикався з ситуаціями, в яких мені бракувало впевненості у власних силах. Я пам'ятаю, як прагнув мати хороші оцінки, сподіваючись здобути шанс на отримання стипендії, і непокоївся, чому іншим, здавалося, більше таланило в цьому, ніж мені. Я пам'ятаю, як роки за роками брав участь у спортивних змаганнях, намагаючись грати з впевненістю, необхідною для спортивного успіху в школі та коледжі, відчайдушно прагнучи виграти у важливій грі або стати переможцем омріяного чемпіонату. Я особливо пам'ятаю, як мені не вистачало впевненості у стосунках з дівчатами—це так часто дуже непокоїть молодих чоловіків. Я дуже вдячний, що сестра Холланд погодилася ходити на побачення зі мною. Так, я можу пригадати все, що згадуєте ви—невпевненість в тому, яким я був на вигляд, чи сприймали мене або що готує для мене майбутнє.

Моя мета тут полягає не в тому, щоб обговорювати все те, з чим стикається молодь і що приносить сумніви у власних силах та невпевненість; натомість у своєму виступі я хотів би зосередитися на тому, як набути дуже особливого виду впевненості—впевненості, яка, якщо вона здобута належним чином, творить дива в усіх сферах нашого життя, особливо впливаючи на нашу самоповагу і бачення майбутнього. Щоб довести це, я маю розповісти вам історію.

Цінність особистої гідності

Багато років тому, задовго до того, як мене покликали генеральним авторитетом, я в якості промовця брав участь у конференції для дорослої молоді. Конференція завершувалась зборами свідчень, на яких вродливий, молодий колишній місіонер підвівся, щоб поділитися своїм свідченням. Він виглядав як хороша, чиста і впевнена людина—саме так, як і має виглядати колишній місіонер.

Коли він почав говорити, на його очах з'явилися сльози. Він сказав, що вдячний за можливість стояти серед такої чудової групи молодих святих останніх днів і мати гарні почуття щодо способу життя, якого він намагається дотримуватися. Але, сказав він, ці почуття з'явилися у нього тільки завдяки події, яка сталася з ним за кілька років до того—події, яка назавжди змінила його життя.

Тоді він розповів, як прийшов додому після побачення невдовзі після того, як його висвятили в старійшини у віці 18 років. На тому побаченні сталося щось, чим він не міг пишатися. Він не вдавався у подробиці, і не повинен був цього робити прилюдно. До цього дня я не знаю характеру тієї події, але для нього вона була достатньо значущою і вплинула на його дух і самоповагу.

Коли він вже доволі довго просидів у своїй машині в проїзді перед власним будинком, ретельно все обдумуючи і відчуваючи щирий смуток через те, що сталося, його мати, яка не належить до Церкви, несамовито вибігла з будинку і помчала навпростець до його машини. Вона відразу сказала, що молодший брат хлопчика щойно впав у домі, сильно вдарився головою і що зараз у нього якісь судоми чи конвульсії. Батько, який не належав до Церкви, негайно зателефонував до швидкої допомоги, але щоб вони приїхали потрібен був принаймні певний час.

Вона заволала: "Іди і зроби щось! Ви ж робите щось у вашій Церкві в таких ситуаціях? Ти маєш їхнє священство. Йди і зроби щось".

Його мати тоді небагато знала про Церкву, однак їй було щось відомо про благословення священства.

Коли він вже доволі довго просидів у своїй машині в проїзді перед власним будинком, ретельно все обдумуючи і відчуваючи щирий смуток, його мати, яка не належить до Церкви, несамовито вибігла з будинку.

Тим не менш того вечора, коли дорогій для нього людині була потрібна його віра і його сила, цей юнак не міг нічого вдіяти. Він усвідомлював почуття, з якими щойно боровся, і відчував, що через компроміс, на який перед тим пішов—що б то не було—він не міг постати перед Господом і просити про потрібне благословення.

Він вистрибнув з машини і помчав по вулиці до дому гідного дорослого чоловіка, з яким товаришував у приході відтоді, як ще хлопчиком навернувся два чи три роки тому. Він швидко пояснив суть справи і вони вдвох повернулися до будинку задовго до прибуття "швидкої". Щасливий кінець цієї історії, що пролунав на тих зборах свідчень, був таким: цей дорослий чоловік відразу дав чудове, могутнє благословення священства, завдяки якому стан травмованої дитини став стабільним і на момент прибуття медичної допомоги вона спала. Потім була швидка подорож до лікарні та ретельне обстеження, яке показало, що незворотних пошкоджень немає. Дуже страшні хвилини для цієї сім'ї залишилися позаду.

Тоді колишній місіонер, про якого я розповідаю, сказав: "Нікому, хто не пережив того, що довелося пережити мені того вечора, ніколи не пізнати сорому, який я відчував, і смутку, який охопив мене через те, що я не відчував себе гідним скористатися священством, яке мав. Для мене цей спогад ще болісніший, оскільки то були мій маленький брат, якому я був потрібний, і мої любі батьки, що не належали до Церкви, які були дуже налякані та мали право очікувати від мене більшого.

"З того вечора я не вчинив нічого, що завадило б мені стати перед Господом з упевненістю і просити Його про допомогу, коли вона потрібна"—сказав він.

Але, стоячи перед вами сьогодні, я можу вам це обіцяти,—сказав він.—Я не досконалий, але з того вечора я не вчинив нічого, що завадило б мені стати перед Господом з упевненістю і просити Його про допомогу, коли вона потрібна. У цьому світі, в якому ми живемо, точиться битва за особисту гідність—визнав він.—Але я перемагаю у цій битві. Я відчув, як одного разу в житті палець осуду вказував на мене і не хочу відчути це будь-коли знов, якщо в змозі щось зробити. І, звичайно,—завершив він,—я ладен робити *все*, щоб цього не сталося".

Він завершив свідчення і сів. Я все ще добре пам'ятаю його. Я все ще добре пам'ятаю місце, в якому ми були. І я все ще добре пам'ятаю повну, глибоку тишу, яка запанувала після його слів, коли кожен у кімнаті отримав нагоду зазирнути трохи глибше у свою душу, обіцяючи ретельніше жити за цими могутніми словами Господа:

"Нехай чеснота прикрашає твої думки безупинно; *тоді зміцніє твоя впевненість у присутності Бога;* і вчення священства зрошатиме тобі душу, як роса з неба.

Святий Дух буде твоїм постійним супутником, а твій скіпетр—незмінним скіпетром праведності й істини" (УЗ 121:45–46; курсив додано).

Насолоджуйтеся Божим Духом

Мої улюблені молоді друзі, хай ваше життя буде чудовим. Думайте про найкраще, сподівайтеся на найкраще і майте віру в майбутнє. Попереду на вас чекає величне життя. Ваш Небесний Батько любить вас. Якщо було скоєно помилки, в них можна покаятися і отримати прощення, саме так, як це сталося з цим юнаком. У вас є все, заради чого варто жити, що слід планувати і у що слід вірити. Наявність схвалення вашої совісті, коли ви сам на сам зі своїми спогадами, дозволяє вам відчувати Божий Дух у дуже особистий спосіб. Я хочу, щоб ви насолоджувалися цим Духом, щоб завжди відчували цю впевненість у присутності Господа. Хай завдяки доброчесним думкам наші дії будуть чистими сьогодні, завтра і навіки. ■

З духовного вечора для молоді, проведеного 31 грудня 2006 р.

ВОРОТА й ШЛЯХ

Обряди священства й завіти ставлять нас на шлях до вічного життя і благословляють нас силою, яка потрібна нам зараз.

Всі ми прагнемо вічного життя, що означає—отримати спасіння і піднесення в найвищій славі целестіального царства, де ми можемо жити в присутності Небесного Батька як сім'ї.

Крім віри в Ісуса Христа і покаяння, обряди і завіти священства дозволяють нам стати на шлях, який веде до вічного життя. Незважаючи на те, коли ви стали на цей шлях, або де ви знаходитеся на ньому—ходили ви до Церкви все життя, чи були навернені пізніше, були активними все своє життя, чи щойно повернулися до активності в Церкві—ви можете просуватися вперед, коли зосереджуватиметеся на своїх завітах і на тому, що ви можете зробити, щоб отримати й зберігати їх.

І важливо знати, що обряди священства і завіти пропонують обіцяння славетного майбутнього не просто так. Вони також дають нам сили, втіху і підтримку, яких ми потребуємо прямо зараз, щоб іти цим шляхом, і витерпіти до кінця в праведності. ■

ШЛЯХ, ЯКИЙ ВЕДЕ ДО ВІЧНОГО ЖИТТЯ (ВИТЕРПІТИ ДО КІНЦЯ)

Див. 2 Нефій 31

ХРИЩЕННЯ

"Але ще важливіше те, що в Церкві є влада священства, яка передбачає священні обряди й завіти, що зв'язують **сім'ї разом** і готують кожного з нас до **повернення до Бога Батька та Ісуса Христа** в целестіальне царство. Ці обряди приносять мир, бо через них укладаються завіти з Господом".

Старійшина Квентін Л. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Особистий мир—нагорода за праведність", *Ліягона*, трав. 2013, с. 34.

Причастя—щотижневе поновлення завіту хрищення

ДАР СВЯТОГО ДУХА

ВАЖЛИВІ ОБРЯДИ І ЗАВІТИ

ОБРЯДИ ОНОВЛЕННЯ І ЗМІЦНЕННЯ

Патріарші благословення—особливе індивідуальне скерування і обіцяні благословення

ДАРУВАННЯ СВЯЩЕНСТВА І ВИСВЯЧЕННЯ У СВЯЩЕНСТВО (ДЛЯ МОЛОДИХ ЧОЛОВІКІВ)

ХРАМОВИЙ ЕНДАУМЕНТ

Благословення хворих—допомога і зцілення

Батьківські благословення та інші благословення втіхи й поради—мир і скерування по необхідності

ХРАМОВЕ ЗАПЕЧАТУВАННЯ

ДОПОМОГА ПРОТЯГОМ ШЛЯХУ

Писання—скерування і настанови, отримані як частина завіту між Богом і Його народом (див. УЗ 84:57)

Молитва—"[Господар] пропонує нам укласти завіт "завжди пам'ятати Його" і застерігає, щоб ми "завжди молилися", аби ми поклали надію на Нього, нашу єдину безпеку" (Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, "Always", *Ensign,* Oct. 1999, 9).

Служіння—виконання наших завітів через служіння Богу і Його дітям, серед яких виконання наших покликань, храмова і сімейно-історична робота, проповідування євангелії, служіння на місії повного дня

Покаяння—пригадування наших завітів і наближення до Спасителя, коли ми збилися з дороги, інколи включає допомогу провідників священства

Коли ми залишаємося на євангельському шляху завітів, заповідей і обрядів, це **захищає** нас і **готує** до виконання Божої роботи у цьому світі.

Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Стійте міцно на святих місцях", *Ліягона*, трав. 2013, с. 49.

"Якщо ви з гідністю берете участь в обрядах священства, Господь ще більше **зміцнить вас, сповнить миром і відкриє вічну перспективу".**

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Сила священства", *Ліягона,* лист. 2013, с. 95.

ВІЧНЕ ЖИТТЯ (ЦЕЛЕСТІАЛЬНЕ ЦАРСТВО З СІМ'ЯМИ)

ІЛЮСТРАЦІЯ БРАЙАНА БІЧА

“Що мені слід робити, якщо у школі починається обговорення теми, яка суперечить євангельським вченням, наприклад, аборти?”

Існує багато способів сказати щось або ні—відповідно до ситуації. По-перше, подумайте про те, що може статися, якщо ви щось скажете або чогось не скажете. Якщо ваше мовчання змусить інших подумати, що ви погоджуєтеся з тим, що, як ви знаєте, є неправильним, ви можете знайти простий спосіб висловити свою незгоду. Якщо, на вашу думку, ваші коментарі лише викличуть суперечку, тоді ви можете дочекатися іншої нагоди, щоб прокоментувати це питання. Однак, якщо у вашому класі панує взаємоповага і вчитель закликає вас до обговорення, ви можете молитися про натхнення, а потім пояснити свої вірування.

Ви також можете підготуватися заздалегідь, якщо знаєте, що на уроці буде обговорюватися певна тема. Окрім уривків з Писань і виступів з конференції, присвячених певній темі, продивіться такі матеріали: *Стійкі у вірі, Основи євангелії* або *Заради зміцнення молоді*. Ви також можете потренуватися пояснювати цю тему на домашньому сімейному вечорі. Коли ви будете готові, поговоріть з вашим учителем або однокласниками.

Те, *як* ви відповідаєте, настільки ж важливо, як і те, *що* ви кажете. Будьте ввічливими і намагайтеся не використовувати церковну термінологію. Ваші однокласники перестануть вас розуміти, як тільки ви скажете: “Порадник Товариства молодих жінок у моєму приході навчала мене того, що …”

Найважливіше для вас—знати, чого навчає Церква і що говорить вам Святий Дух, аби ви не були обмануті помилками, які можете почути або прочитати під час уроку.

Будьте ввічливими

Я відчуваю, що повинна ввічливо ділитися своїми поглядами, а також говорити, чому я в це вірю. Не думаю, що мені слід переконувати інших поділяти мої погляди, але, гадаю, що вони повинні знати мою думку з певних питань і розуміти мої погляди.

Сабріна С., 16 років, шт. Орегон, США

Пам’ятайте, кого ви представляєте

Коли попадаєте в такі ситуації, намагайтеся пам’ятати, що інші можуть не розділяти ваших почуттів стосовно певної теми. Не поводьтеся зверхньо або нав’язливо, але й не бійтеся захищати свої вірування. Пам’ятайте, що ви представляєте Христа.

Медлін К., 16 років, шт. Вайомінг, США

Поважайте інших

Важливо, щоб вас почули, але також дуже важливо, щоб ви поважали вірування інших. Не сперечайтеся. Сперечання призводить до набуття ворогів і збентеження. Якщо обговорюється якась ідея, що суперечить нашій релігії, зберігайте спокій, будьте зосередженими і виявляйте повагу, а також не забувайте прислухатися до Духа. Є те, чого ми не розуміємо, але це розуміє Бог. Ми повинні слухати Його Духа і навчатися від Нього.

Хенна М., 18 років, шт. Юта, США

Виправляйте хибне вчення

Ми належимо до місіонерської Церкви, в якій ми всі покликані

Відповіді слід розглядати як допомогу і спрямування, а не як офіційне проголошення вчень Церкви.

проповідувати; отже, ми не можемо дозволити поширення хибного вчення. У таких ситуаціях ми повинні висловлювати свою позицію для того, щоб виправити будь-яке хибне вчення і допомогти людям зрозуміти погляд на це питання з позиції відновленої євангелії.

Девід М., 16 років, провінція Касаї-Оксідентал, Демократична Республіка Конго

Розповідайте про те, чого навчає Церква

Я намагаюся відповідати на такі запитання найкращим чином, тому що мої друзі і вчителі не знатимуть точки зору Церкви на такі питання, доки я не скажу їм про це. Якщо ми скажемо [про наші вірування], то вони на майбутнє вже про це знатимуть і ви в духовному плані будете у виграші. Пам'ятайте: "Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі" (Матвій 5:16).

Джошуа М., 16 років, Манчестер, Англія

Знайте про позицію Церкви

Коли часто заходила мова про спірні питання, я був у курсі справи. Найперше, що ми маємо робити—це поважати вірування інших, те, що ви також очікували б від ваших однокласників. Якщо тема прямо суперечить поглядам Церкви, не бійтеся висловити свою позицію. Вам не обов'язково згадувати про Церкву у своїй відповіді. Однак переконайтеся, що ви знаєте позицію Церкви у цих питаннях.

Джозеф З., 18 років, шт. Меріленд, США

Допомагайте іншим думати про те, що є правильним

Щиро діліться своїми почуттями. Багато таких питань, як аборти, у школі часто обговорюють, тому не соромтеся висловлювати свою позицію. Це гарна нагода ділитися євангелією і нормами, в які ми віримо. Якщо ви ділитеся вашими віруваннями, то можете допомогти людям думати про те, що є правильним.

Медісон Р., 14 років, шт. Північна Кароліна

Уникайте суперечок

Я б пояснила свою думку, захищаючи свої принципи і вчення Церкви і поважаючи погляди інших. Я б не сперечалася, бо це віддалить Дух, Який міг би позитивно вплинути на інших.

Дайяна В., 15 років, Буенос-Айрес, Аргентина

СТІЙТЕ НЕПОХИТНО

"Наше завдання—пояснювати свою позицію через докази, дружнє ставлення та наведення точних фактів. Наше завдання—твердо й непохитно стояти у питаннях сьогоднішньої моралі і вічних принципах євангелії, але при цьому не вступати в суперечки з жодною людиною чи організацією. Суперечка зводить стіни і ставить перешкоди. Любов відчиняє двері".

Старійшина Марвін Дж. Ештон (1915–1994), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "No Time for Contention", *Ensign,* May 1978, 8.

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

"Як мені набути впевненості, щоб обговорити з єпископом певні питання або проблеми?"

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 травня 2014 року на liahona@ldschurch.org або поштою (див. адресу на с. 3).

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації.

До своєї відповіді необхідно додати наступну інформацію й дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) назву колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

НЕДІЛЬНІ УРОКИ

Тема цього місяця:
Відступництво та відновлення

ІСТИНА чи ПОМИЛКА?

Іноді важко відрізнити істину від помилки, але наш Небесний Батько дав нам могутні дари, щоб допомогти розпізнати, де Божа істина і де обман Сатани.

Девід А. Едвардс
Співробітник редакції церковних журналів

Якщо ви коли-небудь проходили тест із запитаннями, на які треба відповісти "істина" чи "помилка", ви знаєте, що іноді важко визначити, що неправильно. Так само і з серйозними запитаннями про віру, переконання і щоденне життя. Хоча це настільки важливо вміти розпізнати, що є істиною і що нею не є—це не завжди легко.

Однак нам не потрібно боятися, як ті, хто не підготувався до тесту. Наш Небесний Батько благословив нас багатьма дарами,

Різновиди обману

По-перше, щоб проілюструвати думку, ось для вас невеличке опитування щодо "істина" чи "помилка":

1 Місяць—зелений.

○ ІСТИНА ○ ПОМИЛКА

2 Ніл Армстронг, астронавт програми "Аполло 12", який був першою людиною, яка ходила по Місяцю, сказав, що ця подія була "гігантським стрибком для людства".

○ ІСТИНА ○ ПОМИЛКА

3 Програма Національного управління з аеронавтики і дослідження космічного простору (NASA) не могла відправитися на Марс у 1969 році, тому вони відправились на Місяць.

○ ІСТИНА ○ ПОМИЛКА

4 Сонячні вітри, радіація, космічні промені та інші перешкоди могли зробити неможливим пілотовані висадки на Місяць, плюс фотографії не точно передавали інформацію, а записи очевидців не співпадали в деяких деталях, тому уряд США повинен був зорганізувати весь процес.

○ ІСТИНА ○ ПОМИЛКА

що допоможуть розпізнати Його істини і обман супротивника.

Відповідь на кожне запитання—*Помилка,* і ці запитання представляють деякі основні типи помилкових думок, з якими ви, скоріш за все, зіткнетеся.

Запитання 1 є *звичайною неправдою,* явною помилкою. Запитання 2 є *частковою істиною,* яка є заплутаною, оскільки це поєднання однієї або кількох істин з обманом (це була програма "Аполло 11", а не "Аполло 12"—попалися!). У запитанні 3 міститься *хибна двоваріантність,* тобто ситуація, коли представлені тільки дві думки, які, в дійсності, не є єдиними варіантами (NASA могла обрати нікуди не відправлятися, наприклад). Запитання 4 є *"логічним" аргументом,* який звучить правдиво, але часто містить невірні твердження для того, щоб привести до конкретного хибного висновку.

Сучасні варіанти обману

Коли мова йде про вплив на ваші думки, вірування, вибір і поведінку—те, що має, ймовірно, вічні наслідки—варто звертати увагу на різні види обману, оскільки Сатана, "батько брехні" (2 Нефій 9:9), буде використовувати будь-який метод, аби він міг нас обманути. Ось деякі приклади того, як він робить це сьогодні, а також приклади того, як ми можемо реагувати згідно з істиною.

Проста неправда

Хибна ідея:
Порнографія—це нормально, і вона нікому не шкодить.

До чого це призводить (велика брехня):
Вперед, дивіться порнографію!

Істина:
Порнографія спотворює наше сприйняття сексуальності, може викликати залежність, глибоко ранити нас духовно, а також може руйнувати стосунки.

Часткова істина

Хибна ідея:
Кожна людина є унікальною і може жити так, як вважає за потрібне, тому те, що ви самі про себе думаєте, і те, як ви себе проявляєте, є найважливішим у вашому житті.

До чого це призводить (велика брехня):
Ви не повинні дозволяти Богу або Церкві казати вам, як треба жити, тому дійте і робіть те, що вам хочеться, якщо вам це до вподоби.

Істина:
Кожен із нас є особливою дитиною Небесного Батька, Який бажає, аби ми стали якомога кращими і подібними до Нього. Слухняність Його заповідям допомагає нам отримати повноту радості.

ФОТОГРАФІЇ ISTOCK/THINKSTOCK

Як дізнатися істину

Тож звідки приходить більш повний погляд на істину? Як нам навчитися розпізнавати обман? Ось деякі могутні дари, дані нам Небесним Батьком, щоб відрізнити істину від помилки.

- ***Світло Христа.*** "Світло Христа … спонукає всіх розумних особистостей по всій землі відрізняти істину від помилки, правильне від неправильного. Воно активізує ваше сумління"[1].
- ***Святий Дух.*** "Той Дух правди, Він вас попровадить до цілої правди" (Іван 16:13).
- ***Писання.*** "Бог використовує Писання, щоб виявити неправдиві думки, хибні традиції та гріх з його руйнівними наслідками"[2]. Книга Мормона особливо важлива в цьому відношенні, бо вона "викриває ворогів Христа. Вона спростовує хибні вчення і вгашає суперечки (див. 2 Неф. 3:12)"[3].
- ***Сучасні пророки.*** "[Пророк] має обов'язок відкривати людству волю та істинну особистість Бога. … Пророк викриває гріх і передрікає його наслідки"[4].
- ***Освіта.*** "Святий … прагне знання через навчання і також через віру. Освіта … дозволяє людині відрізняти істину від помилки, особливо завдяки вивченню Писань (див. УЗ 88:118)"[5].

Хибна двоваріантність (лише дві думки)

Хибна ідея:
Церква виступає проти певного стилю життя; отже, вона не є толерантною і погано ставиться до людей—тобто вона непримирима і не несе любові.

До чого це призводить (велика брехня):
Оскільки Церква не є толерантною і викликає ненависть, то заслуговує на критику, висміювання і засудження, тому ви повинні припинити свій зв'язок з нею.

Істина:
Не прийняття чийогось стилю життя не прирівнюється до ненависті і нетерпимого ставлення. Ми можемо виявляти співчуття, повагу і доброту до кожного—включаючи людей, чий стиль життя суперечить законам Бога—і при цьому залишатися вірними Богу і Його заповідям.

"Логічний" аргумент

Хибна ідея:
Дещо у Книзі Мормона спростовується сучасними науковими доказами, і розповіді про те, як її було перекладено, є суперечливими, тому, певно, що Джозеф Сміт усе це вигадав або звідкись переписав.

До чого це призводить (велика брехня):
Книга Мормона не є істинною, і Джозеф Сміт не є пророком, тому припиніть свій зв'язок з Церквою.

Істина:
Наука підтверджує багато з написаного у Книзі Мормона, і "доказ" проти неї є помилкою. Але найважливіший доказ її істинності—це свідчення Духа, Який говорить вам, що вона істинна і що Джозеф Сміт був істинним пророком.

Коли ви стикаєтеся у світі з багатьма різними ідеями і вам не завжди легко визначити *Істину* чи *Помилку*, дари, дані Небесним Батьком, можуть допомогти вам пройти цей тест. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Річард Г. Скотт, "Мир сумління і мир у душі", *Ліягона,* лист. 2004, с. 15.
2. Д. Тодд Крістофферсон, "Благословення від Писань", *Ліягона,* трав. 2010, сс. 33–34.
3. Езра Тефт Бенсон (1899–1994), "The Book of Mormon Is the Word of God", *Ensign,* May 1975, 64.
4. Путівник по Писаннях, "Пророк", scriptures.lds.org.
5. Рассел М. Нельсон, "Thus Shall My Church Be Called", *Ensign,* May 1990, 16.

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Над чим поміркувати перед неділею?

- Як Небесний Батько допоміг вам розпізнати істину?
- Як ви можете боротися з помилками?
- Як ви можете заохочувати інших дізнатися про істину?

Те, що ви можете зробити

- У Церкві: розкажіть, як ви повірили в те, що відновлена євангелія істинна.
- У соціальних мережах: поділіться істиною і тим, як ви знаєте, що це істина.

Старійшина Енріке Р. Фалабелла
Сімдесятник

“Це ж так легко, дідусю!”

“Дослідіть-но Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя,—вони ж свідчать про Мене!” (Іван 5:39).

Я люблю Книгу Мормона і мого Спасителя, Ісуса Христа. Якось я запитав свою онучку Ракель, як вона ставиться до того, щоб поставити за ціль прочитати Книгу Мормона. Ракель недавно навчилася читати.

“Але, дідусю,—сказала вона,—це так важко. Це—велика книга”.

Тоді я попросив її прочитати мені сторінку. Я взяв секундомір і засік час. У неї пішло лише три хвилини, щоб прочитати сторінку.

Ми читаємо Книгу Мормона іспанською мовою, а в іспанській версії Книги Мормона—642 сторінки. Я сказав, що їй знадобиться 1926 хвилин для того, щоб прочитати всю книгу.

Це могло ще більше її налякати, тому я розділив це число на 60 хвилин. Я сказав, що їй потрібно буде лише 32 години, щоб прочитати цю книгу. Це менше, ніж півтора дня!

Потім вона сказала мені: “Це ж так легко, дідусю!”.

Ракель, її брат Естебан та інші наші онуки витратили трохи більше часу, щоб прочитати Книгу Мормона. Це тому, що коли ми її читаємо, нам потрібен час, щоб молитися і розмірковувати про те, що ми прочитали.

Так само, як Ракель і Естебан, ми всі можемо розвинути любов до Писань. Тоді кожен із нас може вигукнути: “Яке то солодке слово Твоє для мого піднебіння, солодше від меду воно моїм устам!” (Псалми 118:103). ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 2013 року.

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖЕЙМСА Л. ДЖОНСОНА

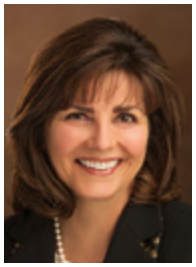

Керол М. Стівенс
Перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги

ОБІЦЯННЯ

Коли помер мій свекор, наша сім'я зібралася разом, щоб привітати тих людей, які прийшли висловити свою повагу. Весь вечір, що ми були з сім'єю та друзями, я часто помічала нашого 10-річного онука, Портера, який стояв біля моєї свекрухи—своєї "бабуні". Іноді він стояв позаду, спостерігаючи за нею. А раз я помітила його руку в її долоні. Я дивилася, як він гладив її руки, по-дитячому обіймав її і стояв з нею поруч.

Протягом кількох днів після того вечора ця картина не йшла у мене з голови. Я мала спонукання надіслати Портеру листа електронною поштою. Я сказала йому, що я побачила і відчувала. Я нагадала йому про **завіти**, що він уклав, коли прийняв хрищення, цитуючи слова Алми в книзі Мосії, розділ 18:

"І ось, оскільки ви жадаєте прийти до кошари Бога і називатися Його народом, і бажаєте нести тягарі один одного, так, щоб вони були легшими;

Так, і бажаєте сумувати з тими, хто сумує; так, і співчувати тим, хто потребує співчуття, і бути свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях, де ви можете бути, аж до самої смерті, … щоб ви могли мати вічне життя—

… Якщо це є бажанням ваших сердець, то що ви маєте проти того, щоб бути хрищеними в ім'я Господа, як свідчення того перед Ним, що ви увійшли в **завіт** з Ним, що ви будете служити Йому і виконувати Його

ІЛЮСТРАЦІЇ МЕТТА СМІТА

ПОРТЕРА

Завіт—це обіцяння між вами і Небесним Батьком.

заповіді, щоб Він міг пролити Свій Дух більш рясно на вас?" (вірші 8–10).

Я пояснила Портеру, що Алма навчав, що ті, хто хоче охриститися, мають бути готовими служити Господу, служачи іншим —все своє життя! Я сказала: "Я не знаю, чи ти усвідомлюєш це, але те, як ти виказував любов і турботу про бабусю, і було дотриманням твоїх **завітів.** Ми дотримуємося наших **завітів** щодня, будучи добрими, виказуючи любов і піклуючись одне про одного. Я просто хотіла, щоб ти знав, як я пишаюся тобою за те, що ти виконуєш **завіти**! Дотримуючись **завіту**, що ти уклав при хрищенні, ти будеш готовим для висвячення у священство. Цей додатковий **завіт** дасть тобі більше можливостей, щоб благословляти і служити іншим, і допоможе тобі підготуватися до **завітів**, що ти укладеш у храмі. Дякую тобі за такий хороший приклад для мене! Дякую тобі за те, що ти показав мені, що таке дотримуватися **завітів**!"

Портер відповів: "Бабусю, дякую за листа. Коли я обіймав бабуню, я не знав, що я дотримуюсь своїх **завітів**, але я відчував тепло в моєму серці і мав дійсно гарні почуття. Я знаю, що то був Святий Дух у моєму серці".

Я також відчула тепло в своєму серці, коли зрозуміла, що Портер пов'язав дотримання своїх **завітів** з обіцянням "щоб … Дух Небесного Батька міг завжди бути з [ним]" [УЗ 20:77]. Це обіцяння, що стало можливим завдяки отриманню дару Святого Духа. ■

Узято з "У нас є велика причина, щоб радіти", Ліягона, *лист. 2013, сс. 115–116.*

БУДЬТЕ ЛЮДЬМИ, ЯКІ ДОТРИМУЮТЬСЯ ЗАВІТІВ!

Коли я христився, то обіцяв …

Виявляти любов і доброту,

Втішати тих, хто сумує,

Дотримуватися заповідей Небесного Батька

І розповідати іншим про Небесного Батька.

Натомість Небесний Батько обіцяє мені, …

Що я завжди матиму Святого Духа!

Підпис:

_____

Дізнайтеся більше про тему Початкового товариства на цей місяць.

Сім'я є центральною в плані Небесного Батька

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖЕННІФЕР ЙЇХЕЛБЕРГЕР

Джен Тейлор

Міші подобається будувати башти з конструктора, але вона іноді засмучується, коли кубики падають на підлогу. Потім вона відкрила секрет. Коли в основу башти вона поклала більше кубиків, це зробило фундамент її башти міцнішим. Доклавши терпіння і старання, згодом вона могла будувати башти, які вже так легко не розсипалися.

Так само, як Міша навчилася будувати міцніші башти, ми можемо навчитися будувати міцніші сім'ї. Сім'ї є дуже важливою частиною плану Небесного Батька для нас. До нашого народження ми жили як духовні сини і дочки Небесного Батька. Коли для нас настав час прийти на землю, Він спланував, щоб ми прийшли в сім'ї. Він бажає, аби наші сім'ї нас захищали, навчали і допомагали повернутися до Нього.

Ми можемо працювати над тим, щоб зміцнити основу наших сімей. Ми можемо вчитися служити і допомагати одне одному. Ми можемо вислуховувати одне одного і по-доброму спілкуватися. Ми можемо разом молитися і вивчати Писання. Ми можемо разом працювати і спільно займатися тим, що нам подобається. Докладаючи терпіння і зусилля, ми можемо будувати міцнішу сім'ю. ■

ПІСНЯ ТА УРИВОК З ПИСАНЬ

- "Може сім'я святих жити вічно", (*Збірник дитячих пісень,* с. 98)
- Лука 6:47–49

ІДЕЇ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ВИСТУПУ

Сім'єю ви можете прочитати Лука 6:47–49. Потім ви можете обговорити, чого ці вірші навчають стосовно сімей. Як члени вашої сім'ї допомагали одне одному у часи випробувань? Що ви можете робити для того, аби будувати ще міцнішу основу?

Сімейна молитва

Написати лист місіонеру

Домашній сімейний вечір

Спільна вечеря

Сімейне вивчення Писань

Спільна молитва

Відвідування хворого

Дізнатися історії про наших предків

На порожніх кубиках напишіть кілька власних ідей.

ЗМІЦНЕННЯ НАШОЇ СІМ'Ї

Ти можеш зробити плакат, щоб допомогти своїй сім'ї зміцнитися!

- З допомогою дорослого виріж кубики. Приклей на аркуш паперу кубики, на яких написано те, що твоя сім'я вже робить. Ці кубики будуть уособлювати основу твоєї сім'ї.
- Вибери інший кубик, на якому буде написано те, що твоя сім'я хотіла б робити або робити краще. Після того як ти виконаєш цю ціль, додай її до твоєї башти. Повісь цей плакат на видному місці і продовжуй додавати кубики, щоб зміцнити свою сім'ю!

Хрищення є відправною точкою в нашій подорожі учнівства.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф
Другий радник у Першому Президентстві
З жовтневої генеральної конференції 2013 року

ІЛЮСТРАЦІЯ СКОТТА ГРІРА

Старійшина Теренс М. Вінсон
Сімдесятник

Які справи вам дуже важко виконувати?

Як ви можете попросити Небесного Батька допомогти вам виконувати те, що важко?

Кого ще ви можете попросити про допомогу?

Зсунути камінь

Один хлопчик намагався вирівняти ділянку землі за своїм будинком, щоб мати змогу гратися там своїми машинками. Його роботі заважав великий камінь. Хлопчик і штовхав, і тягнув його з усіх сил, але як він не старався, камінь не рухався.

Його батько певний час спостерігав за цим, потім підійшов до сина і сказав: "Для того, щоб посунути такий великий камінь, тобі треба використати усю свою силу".

Хлопчик відповів: "Я вже використав усю свою силу!"

Батько виправив його: "Ні, не використав. У тебе ще не було моєї допомоги!"

Потім разом вони нахилилися і з легкістю посунули камінь.

Господь бажає, аби ми покладалися на Нього у вирішенні своїх проблем. Тоді ми зможемо відчувати Його любов сильніше, чіткіше, більш незмінно і більш особисто. Ми об'єднуємося з Ним і можемо стати схожими на Нього. ■

Узято з "Наближатися до Бога", Ліягона, *лист. 2013, с. 105.*

ІЛЮСТРАЦІЯ ГАЯ ФРЕНСІСА

Я—Дрія, з Філіппін

*Mabuhay, Kaibigan!**

З інтерв'ю, взятого Емі Джейн Левітт

Ви колись мріяли жити на острові? Це Аледжандрія, але її сім'я і друзі називають її скорочено Дрія. Вона живе на острові Себу на Філіппінах зі своєю мамою, татом і двома сестрами. Вона також має старшого брата, але він помер до того, як народилася Дрія. "Я знаю, що він усе ще є частиною нашої сім'ї, і колись я його побачу, тому що сім'ї є вічними",—каже вона. ■

** "Привіт, друзі!" тагальською мовою.*

Танцювати—одне з моїх найулюбленіших занять. Я займаюся балетом. Наступного року я сподіваюся піднятися на наступний рівень, який називається "пуанте". Це означає, що я зможу носити спеціальне балетне взуття, яке допоможе мені танцювати навшпиньках.

До складу Філіппін входить більше 7000 островів, тому там можна відвідати багато прекрасних місць. Наш будинок стоїть неподалік узбережжя, і мені подобається гратися в океані. Мені дуже подобається плавати. І я навчилася цього сама!

ІЛЮСТРАЦІЯ СУМКИ ТОМАСА ЧАЙЛДА; ПАСПОРТНИЙ ШТАМП ЕШЛІ ТЕАРЕ

Мені подобається їздити з сім'єю на різні узбережжя. Одного разу ми поїхали на Палаван—острів з найдовшою у світі підземною рікою. Там я плавала під водою з трубкою і маскою і розглядала велику кількість яскравих риб.

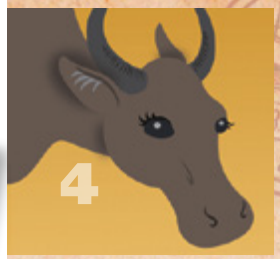

ЛЮБЛЮ НА ХРАМ ДИВИТИСЬ

Якось у школі кілька однокласників сказали, що мормони не вірять у Бога. Я сказала, що ми віримо в Бога. Наступного дня я принесла невеличкі картки, на яких з одного боку була картинка Ісуса, а з іншого—Уложення віри. Коли мої однокласники подивилися на цю картинку і прочитали кілька наших вірувань, вони з радістю дізналися, що ми дійсно віримо в Бога.

Нам пощастило жити поблизу храму в Себу-Сіті, Філіппіни. У мене була нагода побувати в цьому храмі на екскурсії зі своєю сім'єю до того, як його було освячено. Це таке прекрасне, спокійне місце. Я вдячна за те, що завдяки храму моя сім'я може бути разом назавжди.

ВИРУШАЙМО!

Сумка Дрії напакована її улюбленими речами. А що з цих речей спакували б ви у свою сумку?

Думати про Ісуса

Мейбл Джоунс Ґаббот

Сидіти тихо на стільці зовсім мені не важко,
Коли в думках моїх Ісус та як страждав Він тяжко.

ІЛЮСТРАЦІЇ КЕЙТІ МАК-ДІ

Я згадую Його шляхи
і хрест на пагорбі,

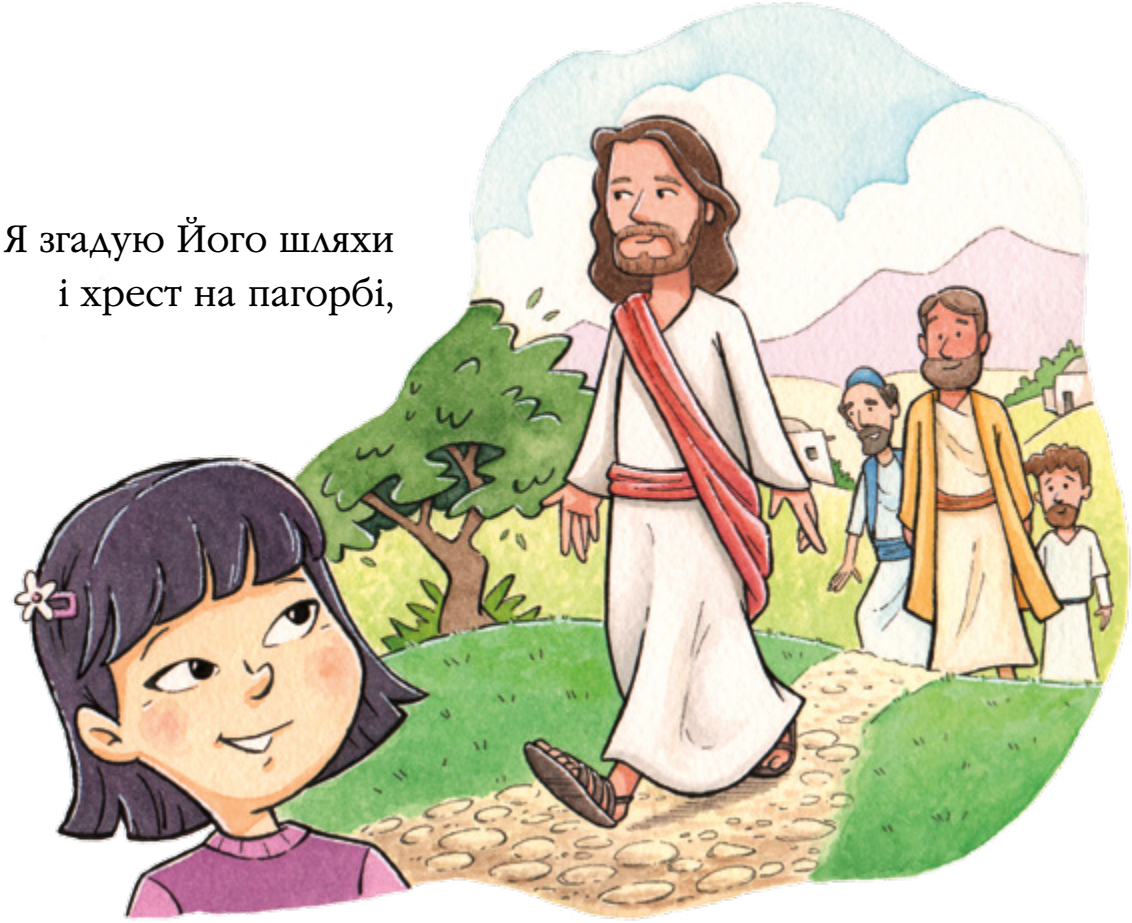

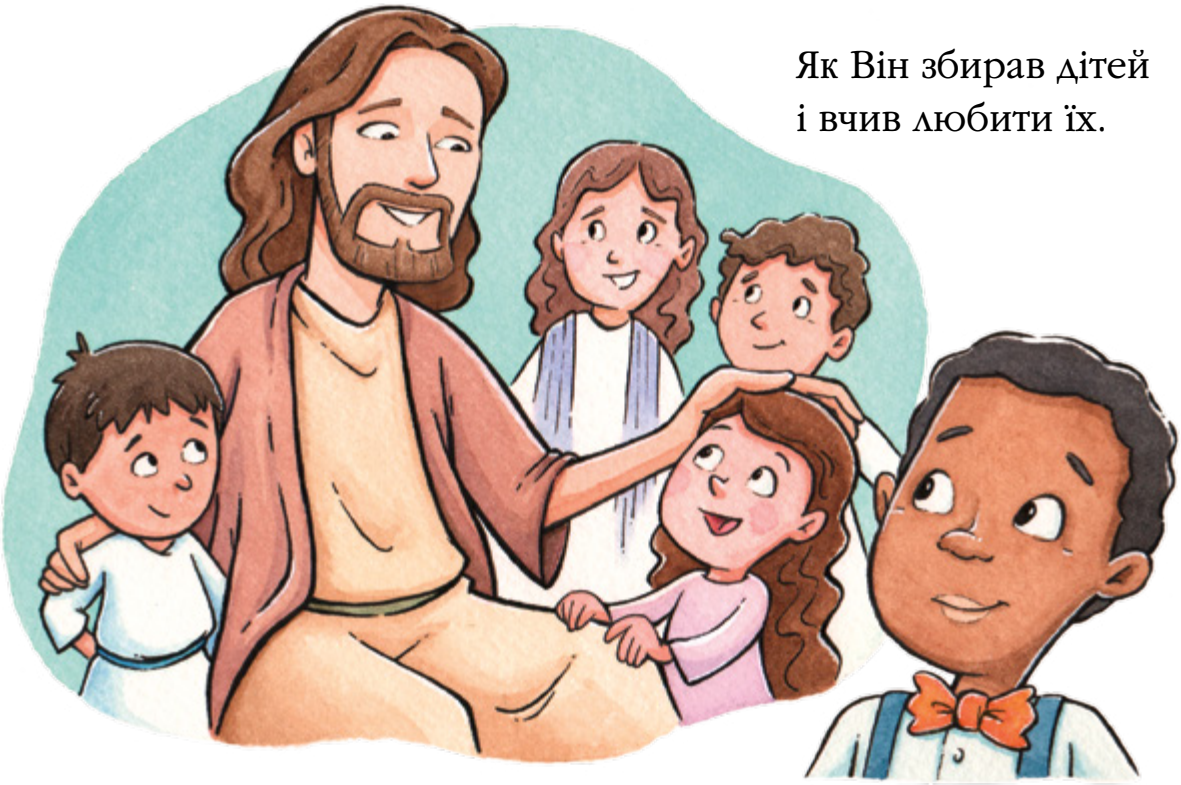

Як Він збирав дітей
і вчив любити їх.

Сидіти рівно на стільці,
не рухати ногами
Мені не важко, бо Господь,
Ісус Христос, із нами.

ОСОБЛИВИЙ ЧАС, ЩОБ ПОДУМАТИ ПРО ІСУСА ХРИСТА

Причасні збори---це особливий час, щоб тихенько сидіти і думати про Спасителя.

Ісус був охрищений у річці Йордан.

Ісус зцілював людей.

Ісус любив дітей.

Ісус постраждав і помер за нас.

Ісус знову воскрес у ранок Великодня.

Намалюйте себе або вклейте свою фотографію тут.

Завдяки Ісусу ми теж будемо жити знову!

ІВАН ХРИСТИТЬ ІСУСА, ХУДОЖНИК ТЕРРІ АНДЕРСОН; ХРИСТОС ЗЦІЛЮЄ СЛІПОГО, ХУДОЖНИК ДЕЛ ПАРСОН; РОЗПОВІДЬ ІСТОРІЙ У ГАЛІЛЕЇ, ХУДОЖНИК ДЕЛ ПАРСОН; ГОЛГОФА, ХУДОЖНИК СКОТТ М. СНОУ; ВІН ВОСКРЕС, ХУДОЖНИК ДЕЛ ПАРСОН

ЗНАЙТИ НАДІЮ НА МАЙБУТНЄ

Стен Пагслі

12 вересня 2001 року моя дружина і я ходили туди-сюди коридорами лікарні в Тусоні, шт. Аризона, США, долаючи довгі години в очікуванні народження нашого сина. На екрані нашого телевізора і кожного іншого телевізора в приміщенні постійно йшли відеокадри подій попереднього дня в місті Нью-Йорк—зображення двох веж, які були вищими за всі інші будівлі цього міста, і впали, перетворившись на уламки і порох. Ці зображення, які транслювалися годинами, сповнили нас відчаєм. Здавалося, це найгірший з усіх можливих часів, щоб привести дитину у світ—світ, який здавався таким темним і жахаючим.

Рано-вранці наступного дня народився наш малюк. Коли я тримав нашу маленьку дитинку, то думав про жахливі події кількох останніх днів, події, які нагадали мені про пожежі в Національному парку Йєллоустоун у 1988 році. Вогонь знищив близько 323750 га лісу. Здавалося, парк залишився абсолютно спустошеним. Новини показували у своїх сюжетах спалену землю і густий чорний дим у небі. Жодні людські зусилля не могли швидко повернути втрачене. Здавалося, що навіть величезні людські зусилля, спрямовані на відновлення, а також сили природи не зрівняються із спустошуючою силою вогню.

Однак наступної весни сталося просте диво—крізь обпалену землю почали пробиватися маленькі рослинки і квіточки. Поступово все більше і більше квітів, кущів і дерев з'явилися із землі. Відродження парку було повільним і складалося з крихітних, дивовижних деталей, але з часом результат був вражаючим.

Ті ж самі вітри, які вдаряють по нас, жахають і намагаються знищити, також сіють насіння зміни і зростання.

У моменти страху, які, здається, поглинають нас як палаючий вогонь парку Йєллоустон, коли наша віра і надія досягають межі, ми повинні пам'ятати, що у нас є єдиний надійний, непорушний фундамент, набагато міцніший за всі сили зла, з якими ми стикаємося. Геламан пояснив, що цим фундаментом є "ка[мінь] нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога". Якщо ми віддаємо себе Йому, тоді "коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так, свої стріли у вихорі, так, коли весь його град і його могутня буря вдарить по вас, воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, фундаментом, що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти" (Геламан 5:12).

Коли ми в оточенні шалених сил зла і спокус світу, то можемо подумати, що незначний і простий вплив євангелії є перебільшеним. Ми можемо відчути сумніви і відчай, даремно чекаючи на відновлення справедливості, полегшення болю і вирішення проблем. Ті ж самі вітри, які вдаряють по нас, одночасно несуть насіння зміни і зростання, і неосяжна сила євангелії тихо працює під ґрунтом земного існування, готуючи до проростання тисячу маленьких насінин надії і життя. ■

Автор живе в шт. Аризона, США.

ФОТОГРАФІЯ ЕРІКА СВЕНСОНА

ІЛЮСТРАЦІЯ РОБЕРТА Т. БАРРЕТТА

ГОВАРД В. ХАНТЕР

Говард В. Хантер заслужив свою **Нагороду скаут-орел** (найвищу нагороду в програмі досягнень молодих чоловіків), коли йому було 15 років. Він був у захопленні від **генеалогії** і багато часу присвячував дослідженням у церковній бібліотеці з генеалогії або відвідуванню родичів. Служачи апостолом, він допоміг вибрати місце для **Єрусалимського центру Університету Бригама Янга.** Як Президент Церкви він заохочував членів Церкви часто служити в храмі і освятив **храм у Баунтіфул, штат Юта,** менше ніж за два місяці до своєї смерті.

Також у цьому номері

ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ

Якщо ваше око буде єдиноспрямованим до

Моєї слави

с. 40

Доросла молодь з усього світу розмірковує про те, що означає наслідувати приклад Спасителя і бути скромними.

ДЛЯ МОЛОДІ

Чи Місяць зелений? Чи була висадка на Місяць інсценізацією? Пройдіть це опитування і дізнайтеся, як з'ясувати різницю між Божою істиною і обманом Сатани.

ІСТИНА *чи* ПОМИЛКА

с. 64

ДЛЯ ДІТЕЙ

"Це ж так легко, дідусю!"

с. 67

Чи здивуєтеся ви, коли дізнаєтеся, що можете прочитати всю Книгу Мормона за півтора дня?

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN
4 021098 4192 6